

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาการขยายตัวของการใช้ประโยชน์ที่ดิน ในเขตเทศบาลเมืองท่าโขลง และความพอดีของระบบโครงสร้างพื้นฐาน รวมถึงปัญหาและความต้องการด้านโครงสร้างพื้นฐานของเทศบาลเมืองท่าโขลง โดยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลจากแผนที่การใช้ที่ดิน
2. วิเคราะห์ความพอดีของระบบโครงสร้างพื้นฐานในเขตเทศบาลเมืองท่าโขลง โดยเปรียบเทียบกับระดับมาตรฐานของกรมโยธาธิการและผังเมือง
3. วิเคราะห์ความพร้อมในการเป็นเมืองที่นาอยู่และยั่งยืน

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแผนที่การใช้ที่ดิน

4.1.1 การนำเข้าและการจัดการข้อมูล

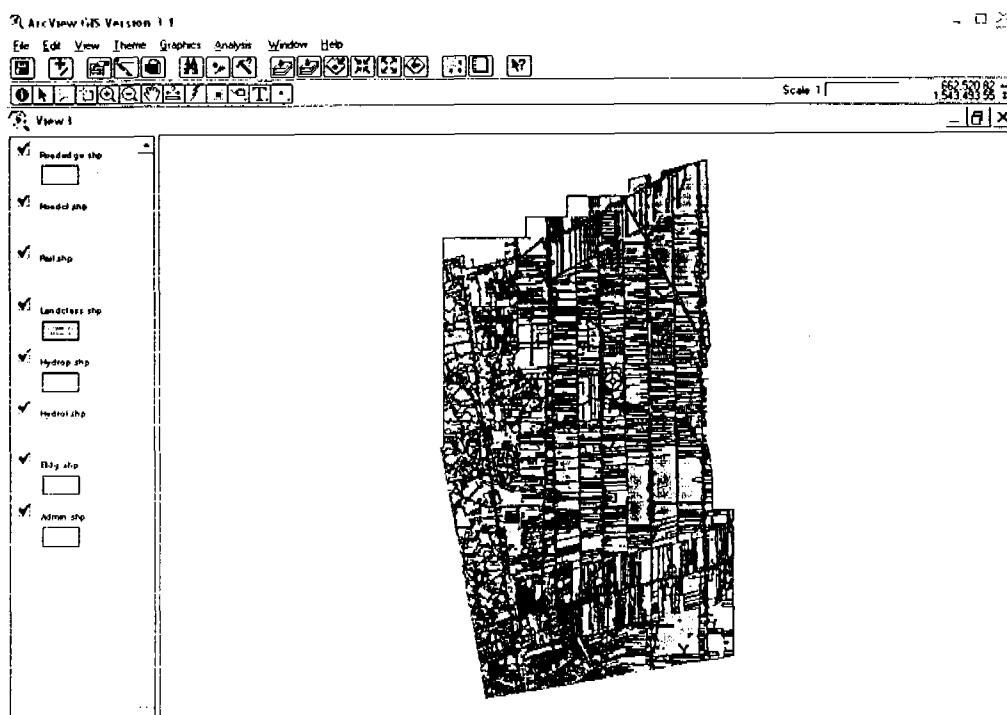
จากแผนที่ดิจิตอลแสดงพื้นที่ของจังหวัดปทุมธานี มาตราส่วน 1: 20000 จากกรมโยธาธิการและผังเมือง นำมาคัดเลือกเฉพาะบริเวณที่ต้องการศึกษา ทำการตัดขอบเขตข้อมูลด้วยวิธีการ Clip โดยขอบเขตที่ต้องการคือพื้นที่ของเทศบาลเมืองท่าโขลง ซึ่งรวมอยู่ในส่วนของผังเมืองรวมประชาธิปไตย ซึ่งพื้นที่ของผังเมืองรวมประชาธิปไตย แสดงได้ดังภาพที่ 4.1

จากแผนที่แสดงการใช้ประโยชน์ที่ดินในเขตเทศบาลเมืองท่าโขลงในแต่ละ พ.ศ. ซึ่งยังไม่ใช่แผนที่ดิจิตอล ดังนั้นจะทำการนำเข้าข้อมูลด้วยวิธีการ Digitized ซึ่งข้อมูลที่ต้องทำการ Digitized มีดังนี้

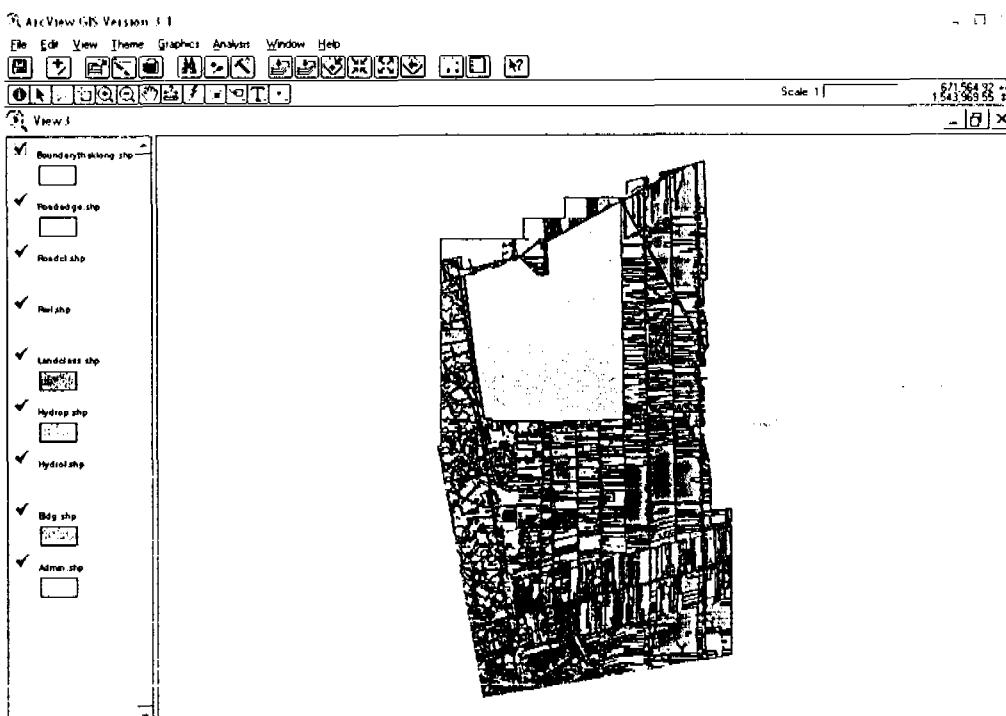
- 1) แผนที่แสดงการใช้ประโยชน์ที่ดินในเขตเทศบาลเมืองท่าโขลง พ.ศ. 2534
- 2) แผนที่แสดงการใช้ประโยชน์ที่ดินในเขตเทศบาลเมืองท่าโขลง พ.ศ. 2543

โดยในแต่ละแผนที่ จะมีข้อมูลที่ต้องทำการ Digitized ทั้งหมด 5 ประเภทด้วยกัน ได้แก่

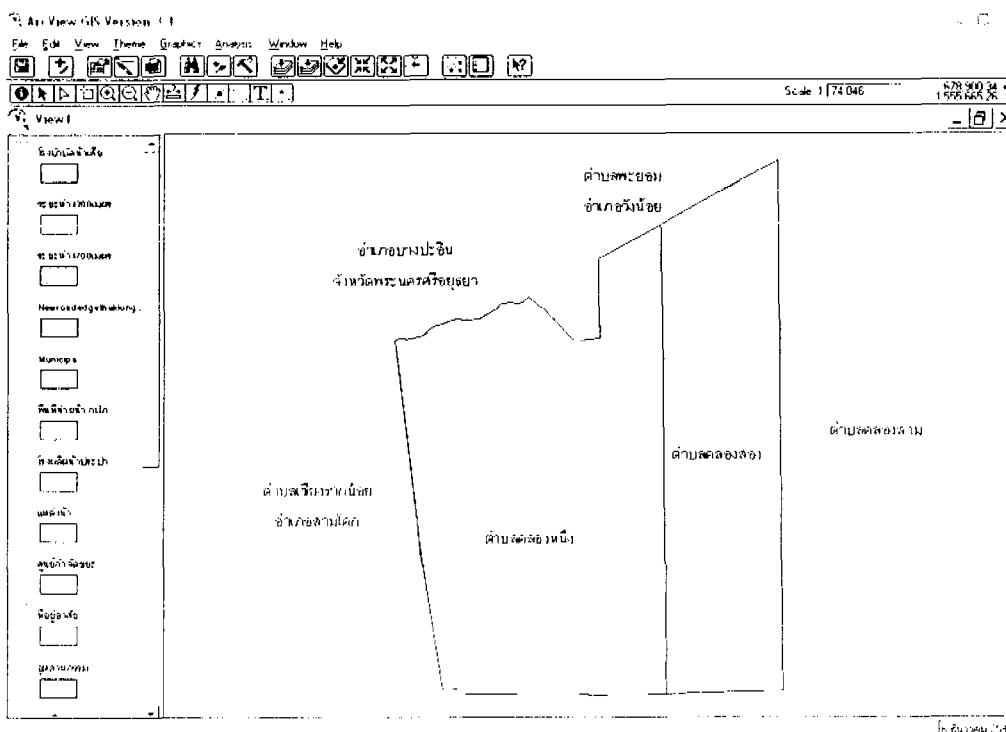
- 1) ข้อมูลการใช้ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัย
- 2) ข้อมูลการใช้ที่ดินประเภทอุดสานกรรม
- 3) ข้อมูลการใช้ที่ดินประเภทพาณิชยกรรม
- 4) ข้อมูลการใช้ที่ดินประเภทสถานที่ราชการ
- 5) ข้อมูลการใช้ที่ดินประเภทเกษตรกรรม

ภาพที่ 4.1 พื้นที่ของผังเมืองความประชาธิปัตย์

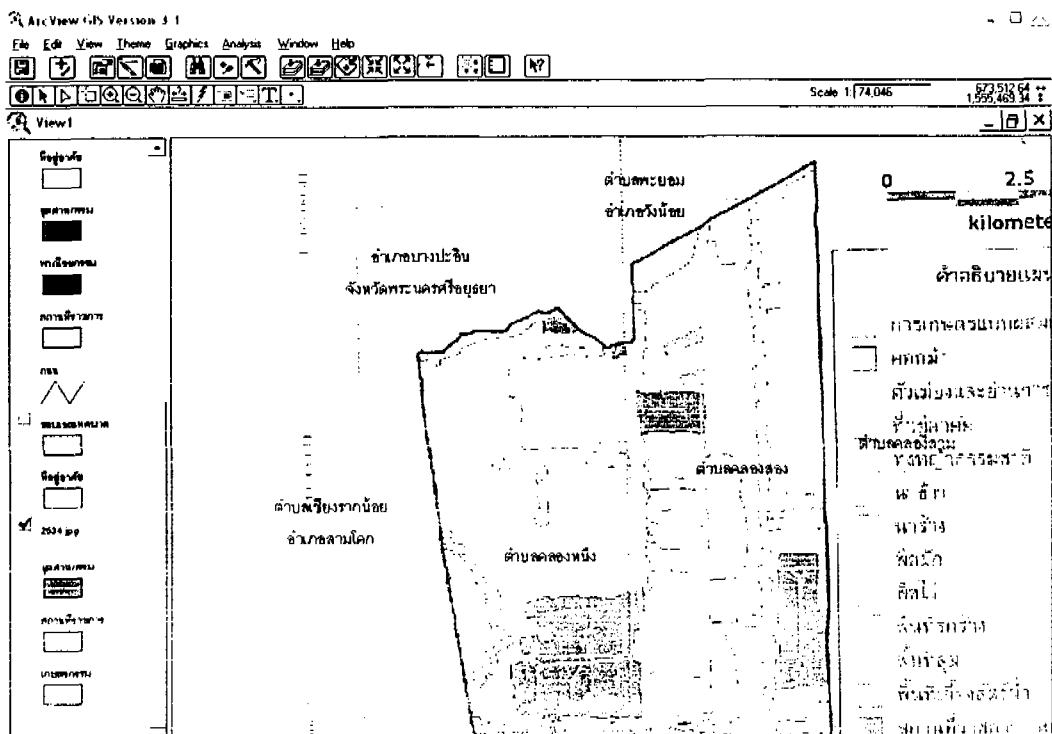

ภาพที่ 4.2 ขอบเขตเทศบาลเมืองท่าโขลงในผังเมืองรวมประชาธิปัตย์

ภาพที่ 4.3 พื้นที่เทศบาลเมืองท่าโขลงเมื่อทำการ Clip แล้ว

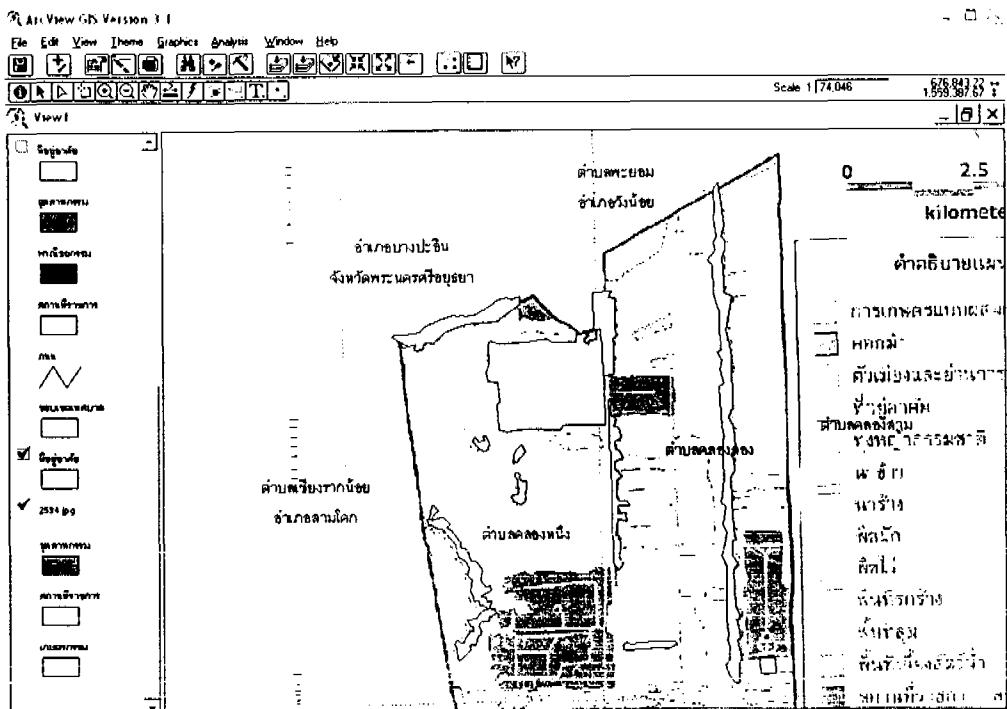
ในการ Digitized ข้อมูลที่ต้องการ เริ่มโดยการเปิดข้อมูลที่ต้องการจะทำ Digitized ขึ้นมา ในที่นี้ข้อมูลที่ต้องการจะทำ Digitized คือ ข้อมูลการใช้ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัย จากแผนที่แสดง การใช้ประโยชน์ที่ดินในเขตเทศบาลเมืองท่าโขลง พ.ศ. 2534

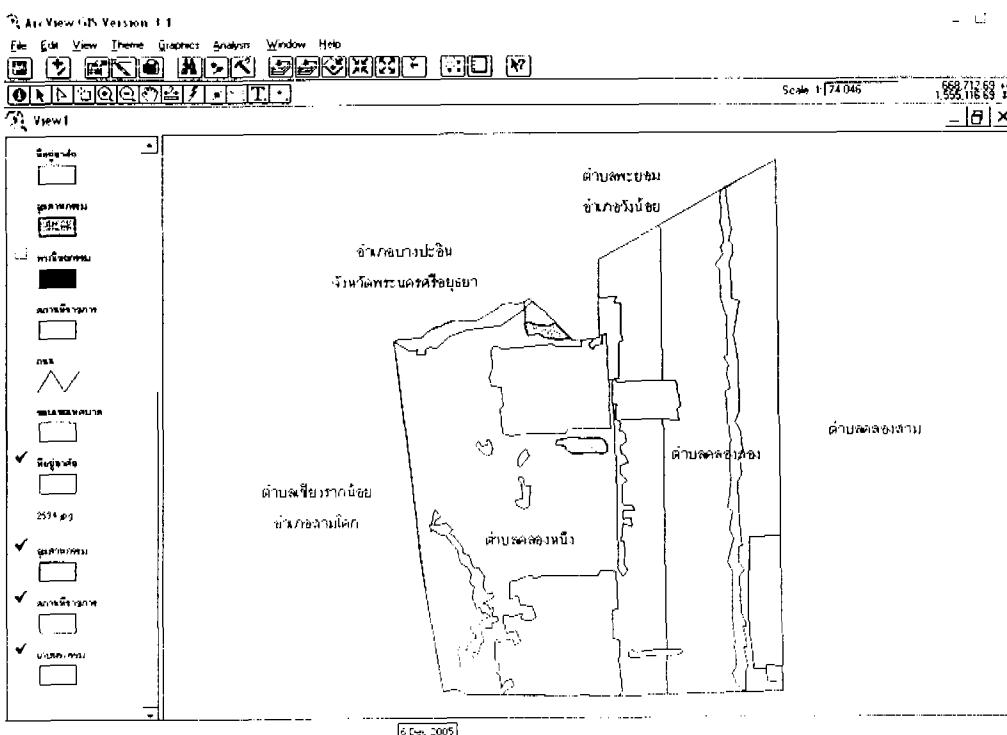
ภาพที่ 4.4 ข้อมูลที่จะทำการ Digitized

จากภาพที่ 4.6 เป็นตัวอย่างแสดงถึงการทำ Digitized ข้อมูลทั้ง 5 ประเภท จากแผนที่ แสดงการใช้ประโยชน์ที่ดินในเขตเทศบาลเมืองท่าโขลง พ.ศ. 2534 จนเสร็จสมบูรณ์ ดังนั้นหากทำการ Digitized ข้อมูลทั้งหมดที่ต้องการเสร็จเรียบร้อยแล้ว จะทำให้ข้อมูลที่ได้มีความพร้อมในการ วิเคราะห์ในส่วนอื่นๆต่อไป

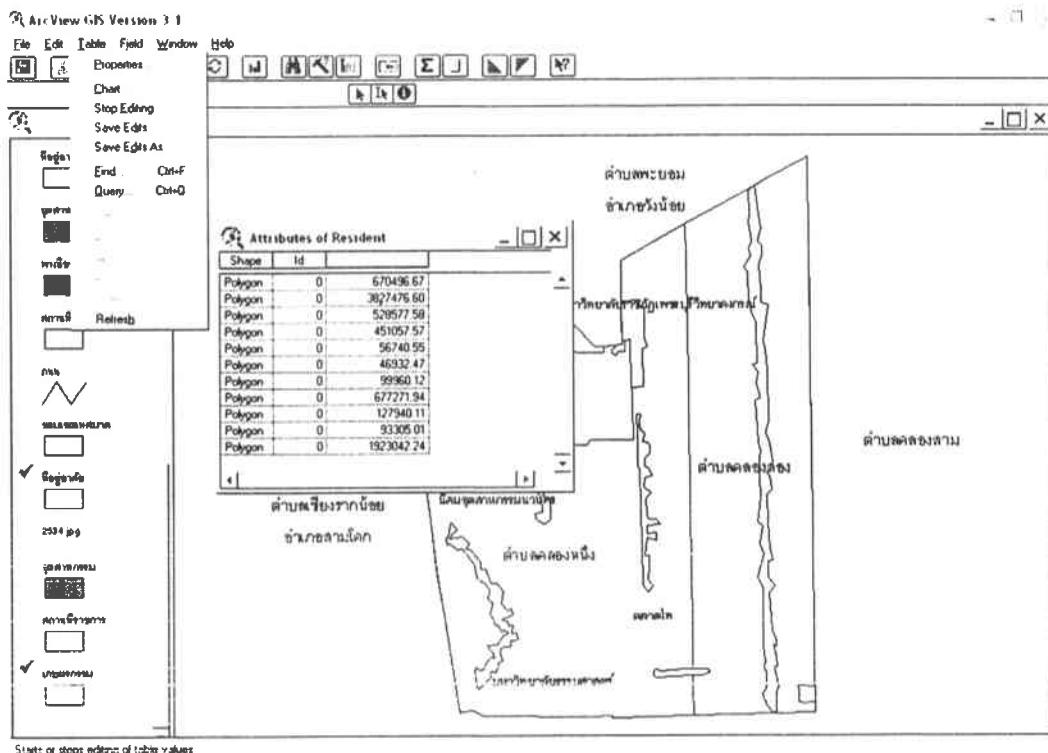
ในขั้นตอนต่อไปเป็นการพื้นที่การใช้ที่ดินประเภทต่างๆในเขตเทศบาลเมืองท่าโขลง โดยในที่นี้เป็นการแสดงตัวอย่างการหาพื้นที่การใช้ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัย ของแผนที่แสดงการใช้ประโยชน์ที่ดินในเขตเทศบาลเมืองท่าโขลง พ.ศ. 2534 ดังแสดงในภาพที่ 4.7

ภาพที่ 4.5 การทำ Digitized ข้อมูล

ภาพที่ 4.6 การทำ Digitized ข้อมูลเสร็จสมบูรณ์

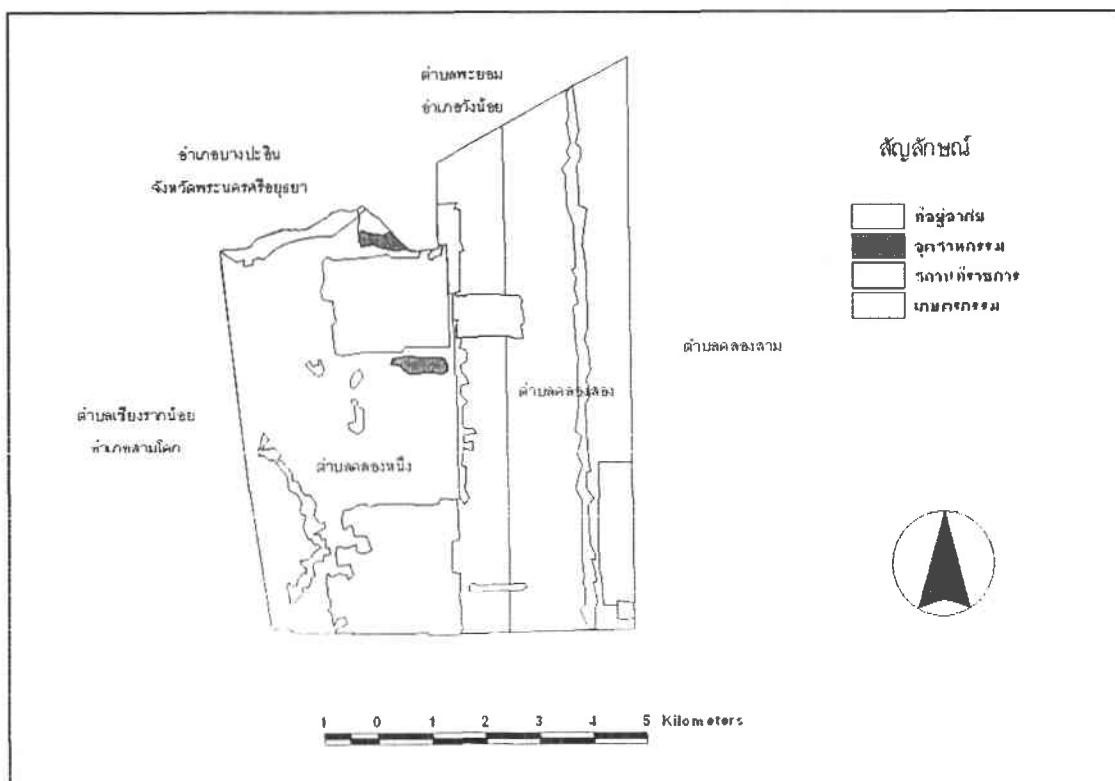
ภาพที่ 4.7 การหาพื้นที่

เมื่อทำการหาพื้นที่ของข้อมูลครบทุกประเภทแล้ว จึงทำให้มีข้อมูลพร้อมในการวิเคราะห์ถึงการขยายตัวของการใช้ประโยชน์ที่ดินของเทศบาลเมืองท่าโขลงจากอดีตมาจนถึงปัจจุบัน รวมถึงแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นในอนาคตด้วย

4.1.2 การใช้ที่ดินในเขตเทศบาลเมืองท่าโขลง พ.ศ. 2534

จากการศึกษาแผนที่การใช้ที่ดินในเขตเทศบาลเมืองท่าโขลง พ.ศ. 2534 พบว่ามีการใช้ที่ดินเพื่อเป็นที่อยู่อาศัยครอบคลุมพื้นที่ประมาณ 5,314.25 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 13.94 ของพื้นที่ชุมชนเขตเทศบาลเมืองท่าโขลง โดยจะกระจายตัวตามแนวเส้นทางคมนาคม โดยจะมีการกระจุกตัวมากที่สุดบริเวณริมถนนพหลโยธิน ซึ่งเป็นถนนสายหลักที่สำคัญ การใช้ที่ดินเพื่ออุตสาหกรรมมีประมาณ 290.98 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 0.76 ของพื้นที่ชุมชนเขตเทศบาลเมืองท่าโขลง โดยจะตั้งอยู่ใกล้กับถนนพหลโยธิน สามารถขนส่งสินค้าได้สะดวก การใช้ที่ดินสำหรับสถานที่ราชการมีประมาณ 4,966.92 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 13.03 ของพื้นที่ชุมชนเขตเทศบาลเมืองท่าโขลง โดยส่วนใหญ่จะตั้งอยู่ใกล้กับถนนพหลโยธิน เพื่อสะดวกในการให้บริการแก่ประชาชน การใช้ที่ดินเพื่อการ

เกษตรกรรมมีประมาณ 27,541.21 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 72.27 ของพื้นที่ชุมชนเขตเทศบาลเมืองท่าขึ้ลง ซึ่งประกอบด้วยนาข้าว พืชไร่ พืชสวน การเลี้ยงสัตว์ โดยส่วนใหญ่จะตั้งอยู่บริเวณใกล้แหล่งน้ำ สามารถแสดงลักษณะการใช้ที่ดินในเขตเทศบาลเมืองท่าขึ้ลง พ.ศ. 2534 ได้ดังภาพที่ 4.8

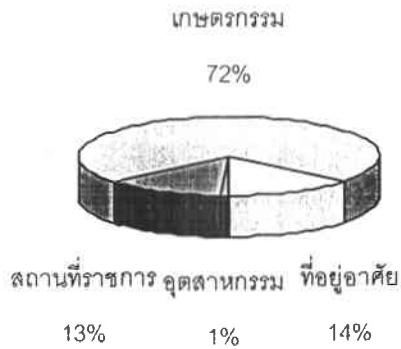

ภาพที่ 4.8 การใช้ที่ดินในเขตเทศบาลเมืองท่าขึ้ลง พ.ศ. 2534

ตารางที่ 4.1 การใช้ที่ดินในเขตเทศบาลเมืองท่าขึ้ลง พ.ศ. 2534

ประเภทการใช้ที่ดิน	พื้นที่ (ไร่)	สัดส่วนการใช้ที่ดิน (ร้อยละ)
ที่อยู่อาศัย	5,314.25	13.94
อุตสาหกรรม	290.98	0.76
สถานที่ราชการ	4,966.92	13.03
เกษตรกรรม	27,541.21	72.27
รวม	38,113.36	100.00

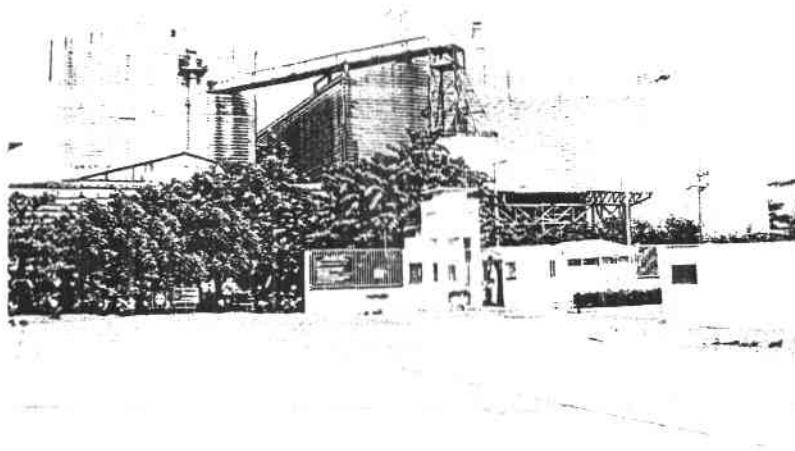
ที่มา : คำนวณจากแผนที่การใช้ที่ดิน เทศบาลเมืองท่าโขลง

ภาพที่ 4.9 สัดส่วนการใช้ที่ดินในเขตเทศบาลเมืองท่าโขลง พ.ศ. 2534

ภาพที่ 4.10 การใช้ที่ดินเพื่อเป็นที่อยู่อาศัย

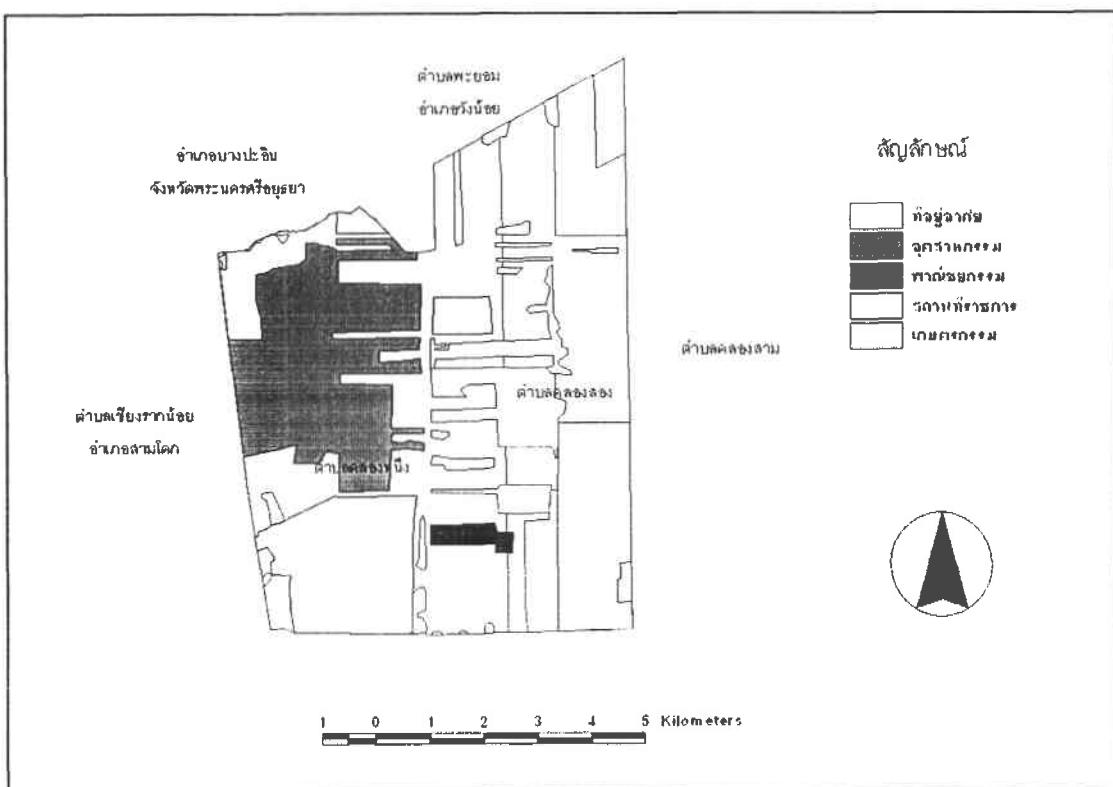

ภาพที่ 4.11 การใช้ที่ดินเพื่ออุตสาหกรรม

4.1.3 การใช้ที่ดินในเขตเทศบาลเมืองท่าโขลง พ.ศ. 2543

จากการศึกษาแผนที่การใช้ที่ดินในเขตเทศบาลเมืองท่าโขลง พ.ศ. 2543 พบว่ามีการใช้ที่ดินเพื่อเป็นที่อยู่อาศัยครอบคลุมพื้นที่ประมาณ 6,114.98 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 16.04 ของพื้นที่ชุมชนเขตเทศบาลเมืองท่าโขลง โดยจะกระจายตัวตามแนวเส้นทางคมนาคม ทั้งถนนสายหลักและสายรอง โดยจะมีการกระจุกตัวมากที่สุดบริเวณริมถนนพหลโยธิน ซึ่งเป็นถนนสายหลักที่สำคัญ และมีโครงการที่พักอาศัยเกิดขึ้นมาก การใช้ที่ดินเพื่ออุตสาหกรรมมีประมาณ 6,856.43 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 17.99 ของพื้นที่ชุมชนเขตเทศบาลเมืองท่าโขลง การใช้ที่ดินประเภทนี้มีปริมาณเพิ่มขึ้นอย่างมากเมื่อเทียบกับ พ.ศ. 2534 เพราะการขยายตัวของนิคมอุตสาหกรรมนานาครา โดยตั้งอยู่บริเวณริมถนนพหลโยธิน การใช้ที่ดินเพื่อพาณิชยกรรมมีประมาณ 375.44 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 0.99 โดยตั้งอยู่บริเวณริมถนนพหลโยธินใกล้กับนิคมอุตสาหกรรม เพราะมีประชากรอยู่เป็นจำนวนมาก การใช้ที่ดินสำหรับสถานที่ราชการมีประมาณ 7,549.21 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 19.81 ของพื้นที่ชุมชนเขตเทศบาลเมืองท่าโขลง การใช้ที่ดินประเภทนี้มีปริมาณเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับ พ.ศ. 2534 เพื่อให้บริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น การใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรกรรมมีประมาณ 17,217.30 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 45.17 ของพื้นที่ชุมชนเขตเทศบาลเมืองท่าโขลง จะเห็นได้ว่าการใช้ที่ดินประเภทนี้มีปริมาณลดลงเนื่องจากการขยายตัวของการใช้ที่ดินประเภทอุตสาหกรรม

ที่เพิ่มขึ้นเป็นอย่างมาก และการขยายตัวของการใช้ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัย สามารถแสดงลักษณะการใช้ที่ดินในเขตเทศบาลเมืองท่าโขลง พ.ศ. 2543 ได้ดังภาพที่ 4.12

ภาพที่ 4.12 การใช้ที่ดินในเขตเทศบาลเมืองท่าโขลง พ.ศ. 2543

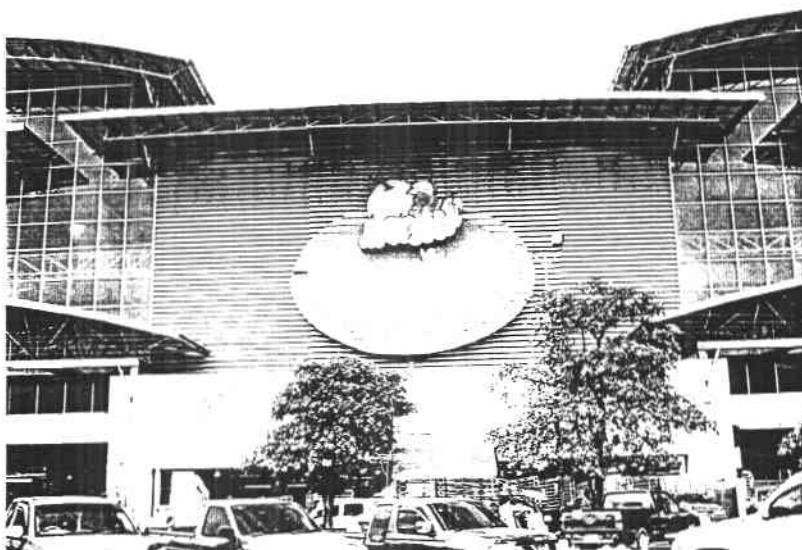
ตารางที่ 4.2 การใช้ที่ดินในเขตเทศบาลเมืองท่าโขลง พ.ศ. 2543

ประเภทการใช้ที่ดิน	พื้นที่ (ไร่)	สัดส่วนการใช้ที่ดิน (ร้อยละ)
ที่อยู่อาศัย	6,114.98	16.04
อุตสาหกรรม	6,856.43	17.99
พาณิชยกรรม	375.44	0.99
สถานที่ราชการ	7,549.21	19.81
เกษตรกรรม	17,217.30	45.17
รวม	38,113.36	100.00

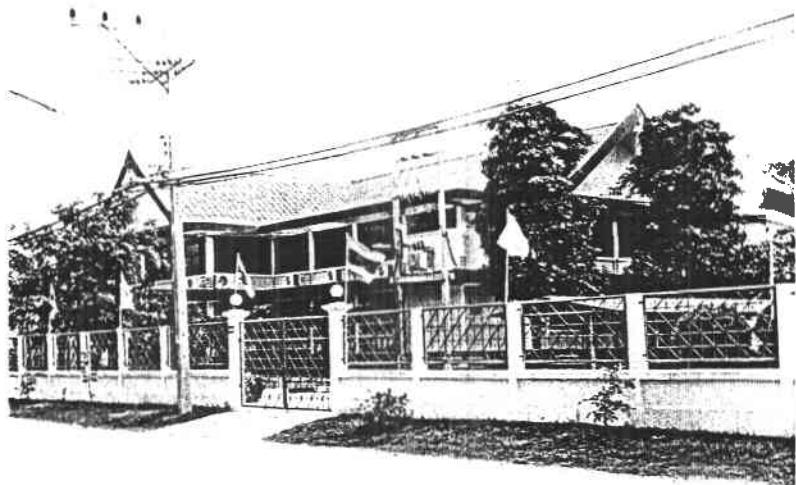
ที่มา : คำนวณจากแผนที่การใช้ที่ดิน เทศบาลเมืองท่าโขลง

ภาพที่ 4.13 สัดส่วนการใช้ที่ดินในเขตเทศบาลเมืองท่าโขลง พ.ศ. 2543

ภาพที่ 4.14 การใช้ที่ดินเพื่อพาณิชยกรรม

ภาพที่ 4.15 การใช้ที่ดินสำหรับสถานที่ราชการ

ภาพที่ 4.16 การใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม

จากการศึกษาแบบรูปการตั้งที่ดินฐานและลักษณะการใช้ที่ดิน โดยน้ำทุณภีโครงสร้างเมืองมาศึกษาในพื้นที่เทศบาลเมืองท่าโขลง พบร่วมกับคณะกรรมการใช้ที่ดินของพื้นที่ศึกษา พ.ศ. 2534 และ พ.ศ. 2543 มีลักษณะสอดคล้องกับทฤษฎีรูปเสี้ยวหรือลิม ซึ่งลักษณะการตั้งที่ดินฐานและการ

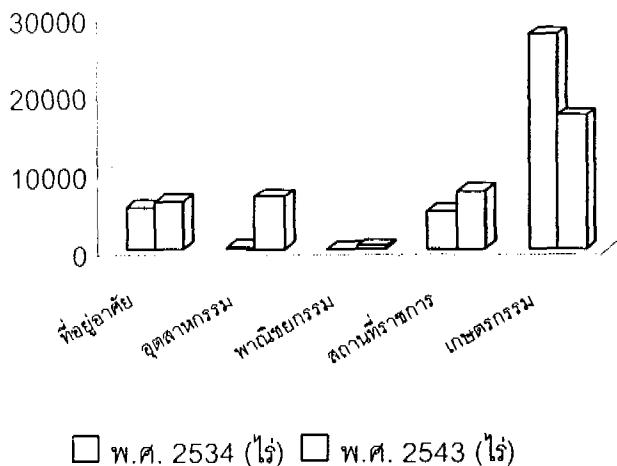
ขยายตัวของทุนชนในปัจจุบันก็ยังเป็นไปในลักษณะที่ยึดติดกับเส้นทางคุณนาคมเป็นหลัก และการขยายตัวของเมืองที่เกิดขึ้นตามแนวยาวได้ก่อให้เกิดปัญหาบางประการ เช่น ปัญหาการเข้าถึงศูนย์กลาง ปัญหาความคับคั่งของการจราจรบนถนนสายหลัก

4.1.4 การใช้ที่ดินในเขตเทศบาลเมืองท่าโอลเบรียบเทียบ พ.ศ. 2534 และ 2543

ในช่วง พ.ศ. 2534-2543 จากการวิเคราะห์พบว่า มีการเปลี่ยนแปลงทางพื้นที่เกิดขึ้นมาก โดยเฉพาะในการใช้ที่ดินประเภทอุดหนากรwm สาเหตุสำคัญที่ทำให้การใช้ที่ดินประเภทนี้เพิ่มขึ้นเนื่องมาจากการขยายตัวของนิคมอุดหนากรwm ที่อยู่ใกล้กับถนนสายหลัก มีการคุณนาคมที่สะดวก เร็ว การเปลี่ยนแปลงของการใช้ที่ดินอีกประเภทหนึ่งคือ การเพิ่มขึ้นของการใช้ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัย การเพิ่มขึ้นดังกล่าวจะมีทิศทางการเปลี่ยนแปลงจากพื้นที่การเกษตรไปเป็นหมู่บ้าน จัดสรร โดยเฉพาะในส่วนของพื้นที่โดยรอบนิคมอุดหนากรwm มีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินเป็นพื้นที่อุดหนากรwm และที่อยู่อาศัยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ การเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยเพิ่มขึ้น 800.73 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 15.07 การเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินประเภทอุดหนากรwm เพิ่มขึ้น 6,565.45 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 2,256.32 การเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินประเภทพาณิชยกรรมเพิ่มขึ้น 375.44 ไร่ การเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินประเภทสถานที่ราชการเพิ่มขึ้น 2,582.29 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 51.99 การเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินประเภทเกษตรกรรมลดลง 10,323.91 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 37.49 โดยสามารถแสดงดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 การใช้ที่ดินในเขตเทศบาลเมืองท่าโอลเบรียบเทียบ พ.ศ. 2534 และ 2543

ประเภทการใช้ที่ดิน	พ.ศ. 2534 (ไร่)	พ.ศ. 2543 (ไร่)	การเปลี่ยนแปลง	
			(ไร่)	(เปอร์เซ็นต์)
ที่อยู่อาศัย	5,314.25	6,114.98	+800.73	+15.07
อุดหนากรwm	290.98	6,856.43	+6,565.45	+2,256.32
พาณิชยกรรม	0.00	375.44	+375.44	-
สถานที่ราชการ	4,966.92	7,549.21	+2,582.29	+51.99
เกษตรกรรม	27,541.21	17,217.30	-10,323.91	-37.49

ภาพที่ 4.17 การเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินประเภทต่างๆ ใน พ.ศ. 2534 ถึง พ.ศ. 2543

4.2 การวิเคราะห์ความพอดีเพียงของโครงสร้างพื้นฐานในการให้บริการประชาชน

การศึกษาความพอดีเพียงของระบบโครงสร้างพื้นฐานจะทำให้ได้ทราบระดับการให้บริการสาธารณะปัจจุบันแก่ประชาชน โดยเบริญบที่บวกกับมาตรฐานของเกณฑ์ในการวางแผนเมืองตามที่กรมโยธาธิการและผังเมืองกำหนด ซึ่งเป็นเกณฑ์ที่เหมาะสมสำหรับชุมชนในประเทศไทย ระบบสาธารณูปโภคที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ระบบถนน ระบบประปา ระบบบำบัดน้ำเสีย ระบบกำจัดขยะมูลฝอย และระบบป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.2.1 การคาดคะเนจำนวนประชากรในอนาคต 20 ปี

การศึกษาด้านประชากรในเขตเทศบาลเมืองท่าโขลงจะแบ่งการศึกษาออกเป็น 3 ประเภท คือ ประชากรที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เทศบาลเมืองท่าโขลงตามทะเบียนราษฎร์ ประชากรแห่งที่พักอาศัยในเขตเทศบาลเมืองท่าโขลง และประชากรชาว

1) ประชากรของเขตเทศบาลเมืองท่าโขลงตามทะเบียนราษฎร์

การคาดคะเนจำนวนประชากรของเทศบาลเมืองท่าโขลงในอนาคต ใช้วิธี Geometric Curve ซึ่งเป็นวิธีที่นิยมใช้กัน โดยใช้ข้อมูลประชากรย้อนหลัง 5 ปี หาค่าอัตราการเพิ่มของ

ประชากรได้ 3.55 % ซึ่งจำนวนประชากรยังคงหลัง 5 ปี ตั้งแต่ พ.ศ. 2544 – 2548 ของเทศบาลเมืองท่าโขลงแสดงได้ดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 จำนวนประชากรของเทศบาลเมืองท่าโขลงตามทะเบียนราชภาร์ยังคงหลัง 5 ปี

ปี พ.ศ.	ประชากร (คน)	อัตราการเพิ่ม (%)
2544	31,686	3.52
2545	33,042	4.28
2546	33,804	2.31
2547	35,020	3.59
2548	36,413	3.98
ค่าเฉลี่ย		3.54

ที่มา: สำนักงานเทศบาลเมืองท่าโขลง, 2548

การคาดคะเนจำนวนประชากรในอนาคต โดยวิธี Geometric Curve ซึ่งเป็นวิธีที่นิยม มีสูตรคำนวณตามสมการที่ (4.1)

$$P_n = P_0 (1+r)^n \quad (4.1)$$

โดยที่

P_n = จำนวนประชากรปีที่ n ในอนาคตจากปัจจุบัน (คน)

P_0 = จำนวนประชากรในปัจจุบัน หรือปีที่เริ่มต้นการคำนวณ (คน)

n = ช่วงเวลาที่ต้องการคำนวณการเปลี่ยนแปลงจากปัจจุบัน (ปี)

r = อัตราการเปลี่ยนแปลงของประชากร (คน/ปี)

ตารางที่ 4.5 การคาดคะเนจำนวนประชากรของเทศบาลเมืองท่าโขลงตามทะเบียนราชภาร์ ใน
อนาคต 20 ปี

ปี พ.ศ.	ประชากรตามทะเบียนราชภาร์ (คน)
2549	37,702
2550	39,037
2551	40,419
2552	41,849
2553	43,331
2554	44,865
2555	46,453
2556	48,097
2557	49,800
2558	51,563
2559	53,388
2560	55,278
2561	57,235
2562	59,261
2563	61,359
2564	63,531
2565	65,780
2566	68,109
2567	70,520
2568	73,016

2) ประชากรแห่งที่พักอาศัยในเขตเทศบาลเมืองท่าโขลง
เนื่องจากไม่มีสถิติข้อมูลประชากรแห่งที่พักอาศัยในเขตเทศบาลเมืองท่าโขลง และการเข้า
พักอาศัยของประชากรแห่งค่อนข้างจะไม่แน่นอน มีการหมุนเวียนอยู่ตลอดเวลา การประเมินจึงทำ
ได้ค่อนข้างยาก แต่อย่างไรก็ต้องในการประเมินจำนวนประชากรแห่งในปัจจุบันจะคาดคะยั้งข้อมูลจาก

จำนวนห้องที่ให้เช่าพักอาศัย โดยในปี 2548 ประเมินจำนวนประชากรแห่งทั้งหมดมีประมาณ 11,774 คน กำหนดอัตราการเจริญเติบโตของประชากรแห่งมีค่าเฉลี่ย 6.4 % โดยอ้างอิงสถิติจากรายงานเศรษฐกิจและการเงิน ปี พ.ศ. 2546 ของธนาคารแห่งประเทศไทยที่ระบุว่า การเพิ่มอัตราการใช้กำลังผลิตของอุตสาหกรรมจากปี 2544 – 2546 มีค่าเฉลี่ยประมาณ 6.4 %

ตารางที่ 4.6 การคาดคะเนจำนวนประชากรแห่งของเทศบาลเมืองท่าโขลงในอนาคต 20 ปี

ปี พ.ศ.	ประชากรแห่ง (คน)
2549	12,527
2550	13,329
2551	14,182
2552	15,090
2553	16,055
2554	17,083
2555	18,177
2556	19,340
2557	20,578
2558	21,895
2559	23,296
2560	24,787
2561	26,373
2562	28,061
2563	29,857
2564	31,768
2565	33,801
2566	35,964
2567	38,266
2568	40,715

3) ประชากรฯ

คือผู้ที่เดินทางเข้ามาใช้บริการด้านต่างๆ ในเขตพื้นที่ และเมื่อเสร็จภารกิจจึงเดินทางกลับ โดยการเก็บข้อมูลของเทศบาลเมืองท่าโขลงในปี พ.ศ. 2548 มีประชากรฯเฉลี่ยวันละ 127,087 คน และมีอัตราการเพิ่มของจำนวนประชากรฯร้อยละ 4.5 ต่อปี

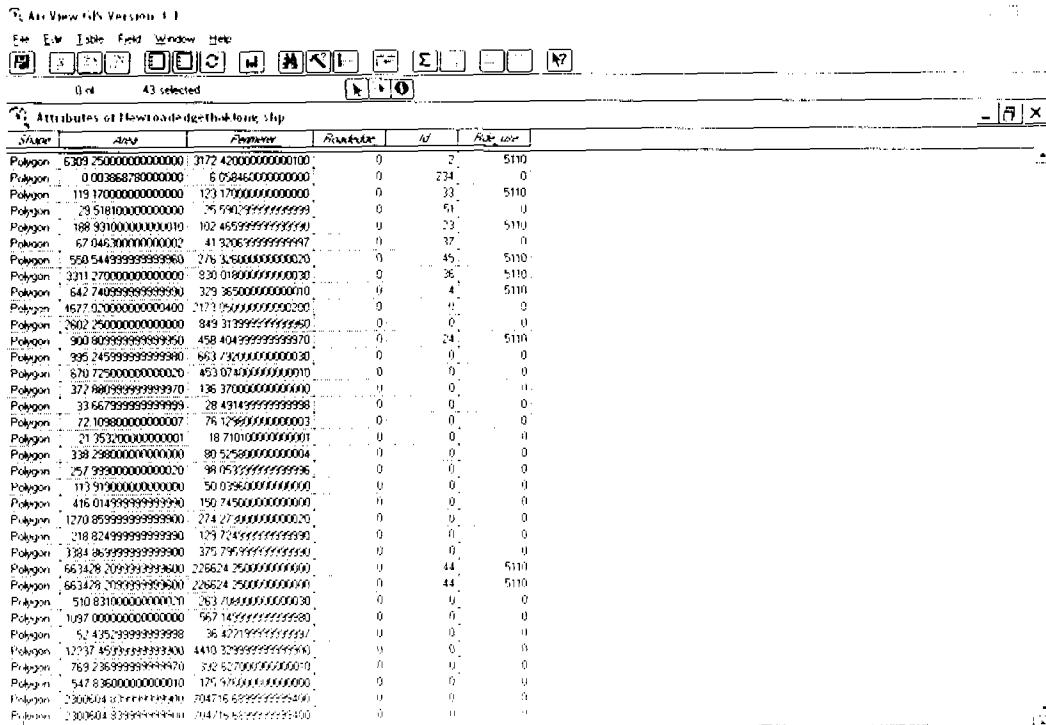
ตารางที่ 4.7 การคาดคะเนจำนวนประชากรฯของเทศบาลเมืองท่าโขลงในอนาคต 20 ปี

ปี พ.ศ.	ประชากรฯ (คน)
2549	132,805
2550	132,782
2551	145,027
2552	151,553
2553	158,373
2554	165,500
2555	172,947
2556	180,730
2557	188,863
2558	197,362
2559	206,243
2560	215,524
2561	225,223
2562	235,358
2563	245,949
2564	257,016
2565	268,582
2566	280,668
2567	293,299
2568	306,497

จากการคาดคะเนจำนวนประชากรของเทศบาลเมืองท่าโขลงทั้ง 3 ประเภท ทำให้ทราบ
จำนวนประชากรในอนาคตปี พ.ศ. 2568 ซึ่งจะนำไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานประกอบการพิจารณา
วางแผนงานด้านสาธารณูปโภคพื้นฐานประเภทต่างๆ ในหัวข้อต่อไป

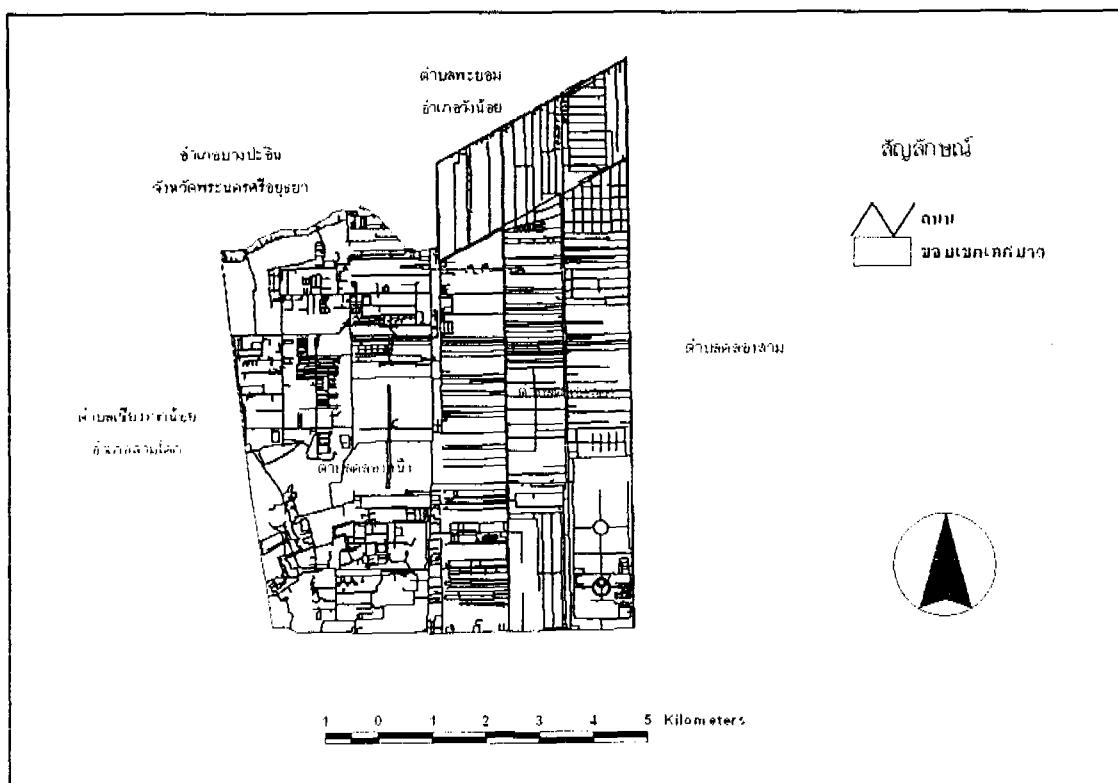
4.2.2 ระบบถนน

จากการศึกษาเกณฑ์เรื่องถนน กรมโยธาธิการและผังเมืองได้กำหนดให้ว่าการใช้ที่ดินเพื่อ
การคมนาคมควรอยู่ระหว่างร้อยละ 20-30 ของการใช้ที่ดินทั้งหมด แต่ไม่ควรต่ำกว่าร้อยละ 15
(กรรมการผังเมือง, น.94) และเมืองใหม่มีวัสดุดัน คีนส์ ประเทคโนโลยีกฤษ ซึ่งถือเป็นโครงการพัฒนา
เมืองต้นแบบของประเทศไทย ได้กำหนดให้ว่าการใช้ที่ดินเพื่อการคมนาคมอยู่ที่ร้อยละ 14 ของ
การใช้ที่ดินทั้งหมด (คุณภาพวางแผน/วางแผน เมืองใหม่วัสดุดัน คีนส์ ประเทคโนโลยีกฤษ) ดังนั้นจึง
ต้องหาพื้นที่ของส่วนที่เป็นถนนในเขตเทศบาลเมืองท่าโขลง ซึ่งทำได้โดยการใช้คำสั่งเกี่ยวกับการ
หาพื้นที่จากโปรแกรม ArcView GIS โดยสามารถแสดงผลลัพธ์ได้ดังภาพที่ 4.18

ภาพที่ 4.18 การหาพื้นที่ถนน

จากการคำนวนพื้นที่ถนนพบว่ามีพื้นที่สำหรับการคมนาคม 1.146 ตารางกิโลเมตร ซึ่งเทศบาลมีพื้นที่ทั้งหมด 63 ตารางกิโลเมตร ได้เท่ากับร้อยละ 1.88 ของการใช้ที่ดินทั้งหมด ซึ่งต่ำกว่ามาตรฐานของกรรมการผังเมือง และต่ำกว่ามาตรฐานของผังเมืองประเทศองค์กรฯ จึงทำให้เทศบาลเมืองท่าโขลงประสบปัญหาการจราจรติดขัด เนื่องจาก การขยายตัวของเขตที่อยู่อาศัย และเขตอุตสาหกรรมที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง ส่งผลให้ถนนไม่สามารถรองรับการจราจรได้เพียงพอ

ภาพที่ 4.19 ถนนในเขตเทศบาลเมืองท่าโขลง

การศึกษาเส้นทางในเขตเทศบาลเมืองท่าโขลง พบร่วมกับการใช้ถนนพหลโยธินหลายหน้าที่ ด้วยกัน กล่าวคือถนนพหลโยธินซึ่งที่เป็นทางหลวงแผ่นดินนั้นตามทฤษฎีแล้วควรทำหน้าที่เป็นถนนสายประisan เซี่ยมต่อชุมชนในจังหวัดหรือต่างจังหวัดเข้าด้วยกัน แต่ในเขตเทศบาลเมืองท่าโขลงถนนพหลโยธินยังทำหน้าที่เป็นถนนสายหลักอีกด้วย กล่าวคือกระจายการจราจรไปสู่พื้นที่ต่างๆ ของเมืองในเขตที่อยู่อาศัย เขตอุตสาหกรรม เขตพาณิชยกรรม และเขตเกษตรกรรม นอกจากนี้ถนนเทศบาลเมืองท่าโขลงยังขาดถนนสายรองที่ชัดเจน แต่มีถนนซึ่งทำหน้าที่ก้าวสู่ระหว่าง

ถนนสายรองและสายย่อย และในส่วนของถนนที่มีปัญหาในด้านการจราจรติดขัดในช่วงเวลาเร่งด่วน คือถนนบริเวณทางเข้าตัวลาดไท และถนนบริเวณทางเข้านิคมอุตสาหกรรมนวนครเนื่องจากมีการจราจรที่หนาแน่น และคนเดินถนนตลอดเวลา ทำให้บริเวณนี้ต้องมีการควบคุมดูแลเป็นพิเศษ เพื่อให้การจรารมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ภาพที่ 4.20 ถนนพหลโยธิน

ภาพที่ 4.21 ถนนบริเวณทางเข้าตัวลาดไท

ภาพที่ 4.22 ถนนบริเวณทางเข้านิคมอุตสาหกรรมนคร

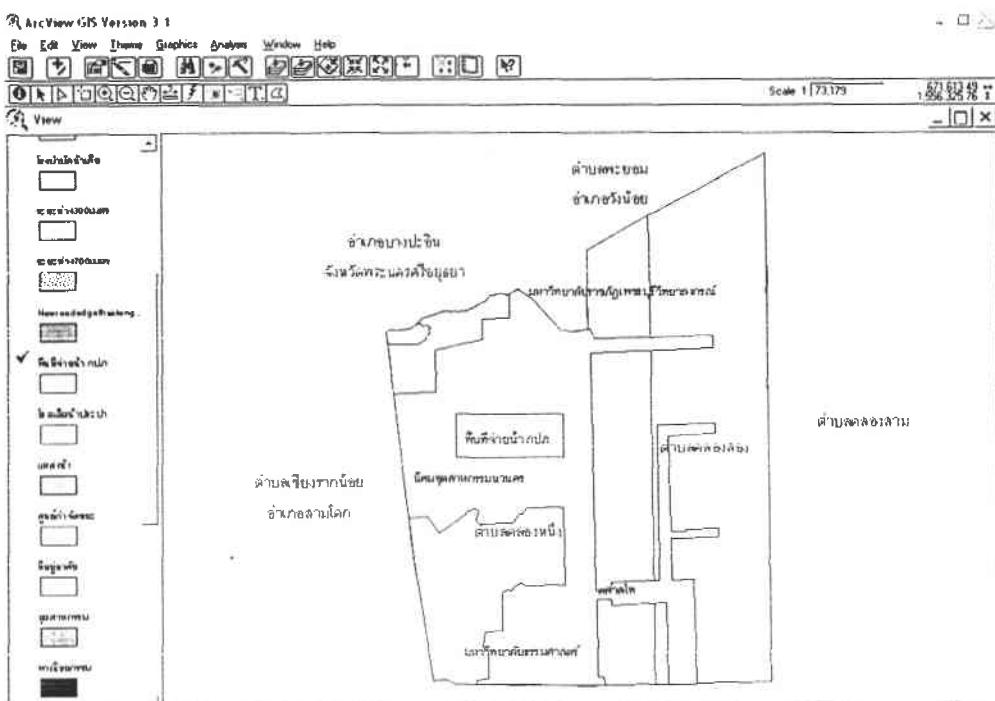
4.2.3 ระบบประปา

จากข้อมูลเบื้องต้นทำให้ทราบว่า การประปาเทศบาลเมืองท่าโขลง เป็นระบบประปาสำน้ำบากาดาล สูบน้ำจากบ่อบากาดาลส่งขึ้นหอดถังสูงเหล็ก ขนาดความจุ 30-60 ลบ.ม. ความสูงประมาณ 20 เมตร ไม่มีระบบกำจัดสนิมเหล็ก และระบบเติมคลอรีนฆ่าเชื้อโรค จ่ายน้ำตามแนวท่อจ่ายน้ำบริการผู้ใช้น้ำตลอด 24 ชั่วโมง อัตรากำลังรวมทั้งหมด 255 ลบ.ม./ชม. ประกอบด้วยบ่อบากาดาลจำนวน 18 บ่อ นอกจากนี้การประปาส่วนภูมิภาค (กปภ.) ได้วางท่อจ่ายน้ำเข้ามาในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองท่าโขลงด้วย

ด้วยระบบประปาเป็นระบบประปาสำน้ำบากาดาล ซึ่งทางรัฐบาลมีนโยบายให้เกิดใช้บ่อบากาดาล เพราะทำให้เกิดปัญหาระบบนิเวศโดยรวม นอกจากนี้ระบบประปาสำน้ำบากาดาลของเทศบาลเมืองท่าโขลง ไม่มีระบบกำจัดสนิมเหล็ก และระบบเติมคลอรีนฆ่าเชื้อโรค น้ำประปาที่จ่ายบริการจึงใช้สำหรับซักล้าง และทำความสะอาดเท่านั้น ไม่เหมาะสมสำหรับดื่ม อีกทั้งยังมีปัญหาผลิตน้ำไม่เพียงพอจ่ายให้พื้นที่ย่านธุรกิจ และหากเครื่องสูบน้ำชำรุดใช้การไม่ได้ จะต้องหยุดจ่ายน้ำ เพราะไม่มีเครื่องสูบน้ำสำรอง นอกจากนี้ตอกอนสนิมเหล็กที่ตอกด้านในเส้นท่อจ่ายน้ำ ทำให้ห่ออุดตันหรือกีดขวางการไหลของน้ำ ทำให้จ่ายน้ำได้น้อยและแรงดันน้ำในเส้นท่อลดต่ำลง ดังนั้นจึงควรยกเลิก

ระบบประปาน้ำบาดาล เปลี่ยนเป็นระบบประปาน้ำผิวดิน โดยออกแบบให้มีกำลังการผลิตเพียงพอต่อความต้องการใช้น้ำในอนาคต และสามารถผลิตน้ำประปาให้ได้คุณภาพตามมาตรฐานอุดสาหกรรมน้ำบริโภคที่กำหนดไว้

การจัดการข้อมูลด้านระบบประปาของเทศบาลเมืองท่าโขลง เริ่มจากการนำเข้าข้อมูลพื้นที่ให้บริการน้ำประปาของ การประปาส่วนภูมิภาค โดยสามารถแสดงดังภาพที่ 4.23

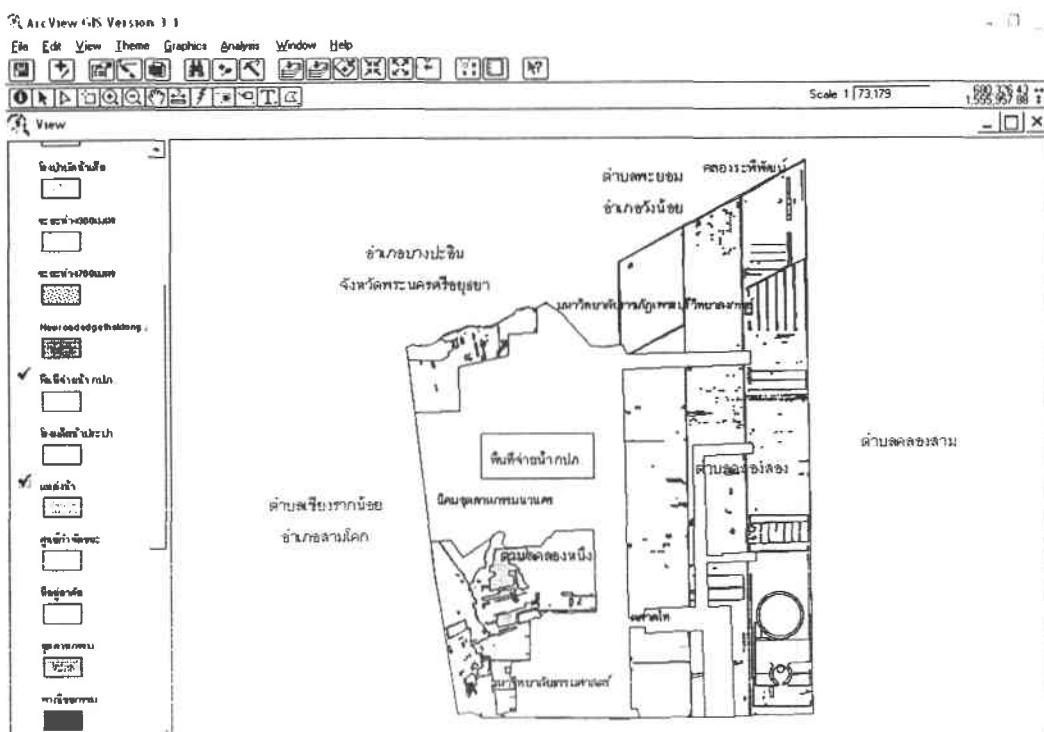

ภาพที่ 4.23 การนำเข้าข้อมูลพื้นที่บริการน้ำประปาของ การประปาส่วนภูมิภาค

จากนั้นจึงทำการแสดงข้อมูลพื้นที่แหล่งน้ำธรรมชาติทั้งหมด ในเขตเทศบาลเมืองท่าโขลง ขึ้นมาเพื่อประกอบการพิจารณา ดังแสดงในภาพที่ 4.24

การก่อสร้างโรงผลิตน้ำประปารองรับความต้องการใช้น้ำประปาของประชาชนในระยะยาว เป็นเวลาอย่างน้อย 20 ปี ซึ่งปริมาณความต้องการใช้น้ำประปาทั้งหมด ในเขตเทศบาลเมืองท่าโขลง ในอนาคต 20 ปี คือปี พ.ศ. 2568 คำนวณได้จาก (ประชากรของเขตเทศบาลปี พ.ศ. 2568 +

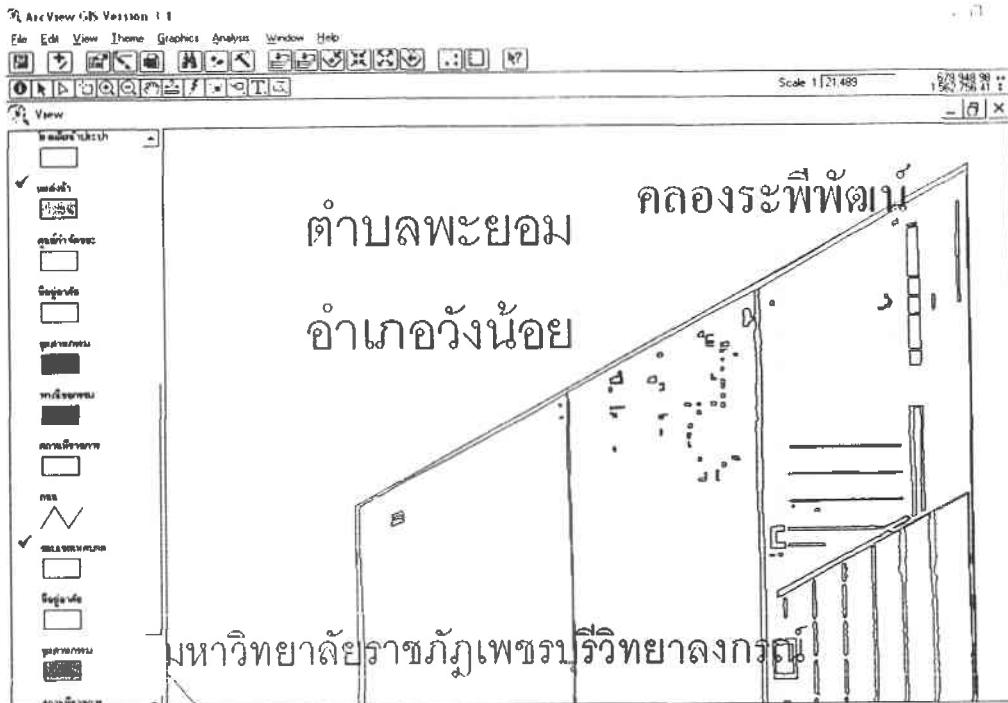
ประชาราตรี พ.ศ. 2568)*อัตราความต้องการใช้น้ำเฉลี่ย = $(73,016 + 40,715) * 183.75 = 22,746,200$ ลิตร หรือ 22,746 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน

ภาพที่ 4.24 แหล่งน้ำธรรมชาติและพื้นที่จ่ายน้ำ กปภ.

จากการสำรวจพบว่าแหล่งน้ำดิบที่เหมาะสมสำหรับการผลิตน้ำประปา คือคลองระพีพัฒน์ ซึ่งเป็นคลองส่งน้ำชลประทาน รับน้ำมาจากอ่างเก็บน้ำเขื่อนปาลัก ซึ่งมีปริมาณน้ำในคลองเพียงพอสำหรับใช้ในการผลิตน้ำประปา ขนาด 24,000 ลูกบาศก์เมตรต่อวันได้ตลอดทั้งปี ปริมาณน้ำต่ำสุดและปริมาณน้ำสูงสุดในรอบ 3 ปี คือ 171,072 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน และ 4,697,568 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน คุณภาพน้ำดิบมีคุณสมบัติอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน คลองระพีพัฒน์ตั้งอยู่ทางทิศเหนือของเขตเทศบาลเมืองท่าโขลง ดังแสดงในภาพที่ 4.25

ขนาดที่ดินสำหรับก่อสร้างระบบประปา เพื่อรับอัตรากำลังผลิตน้ำประปานาด 24,000 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน ควรมีพื้นที่ประมาณ 15-30 ไร่ เพื่อให้ค่าก่อสร้างระบบผลิตน้ำประปามีราคาไม่สูง และประหยัดพลังงานไฟฟ้า จึงควรกำหนดที่ดังที่ดินสำหรับก่อสร้างระบบผลิตน้ำประปานี้อยู่ติดคลองระพีพัฒน์ ดังแสดงในภาพที่ 4.26

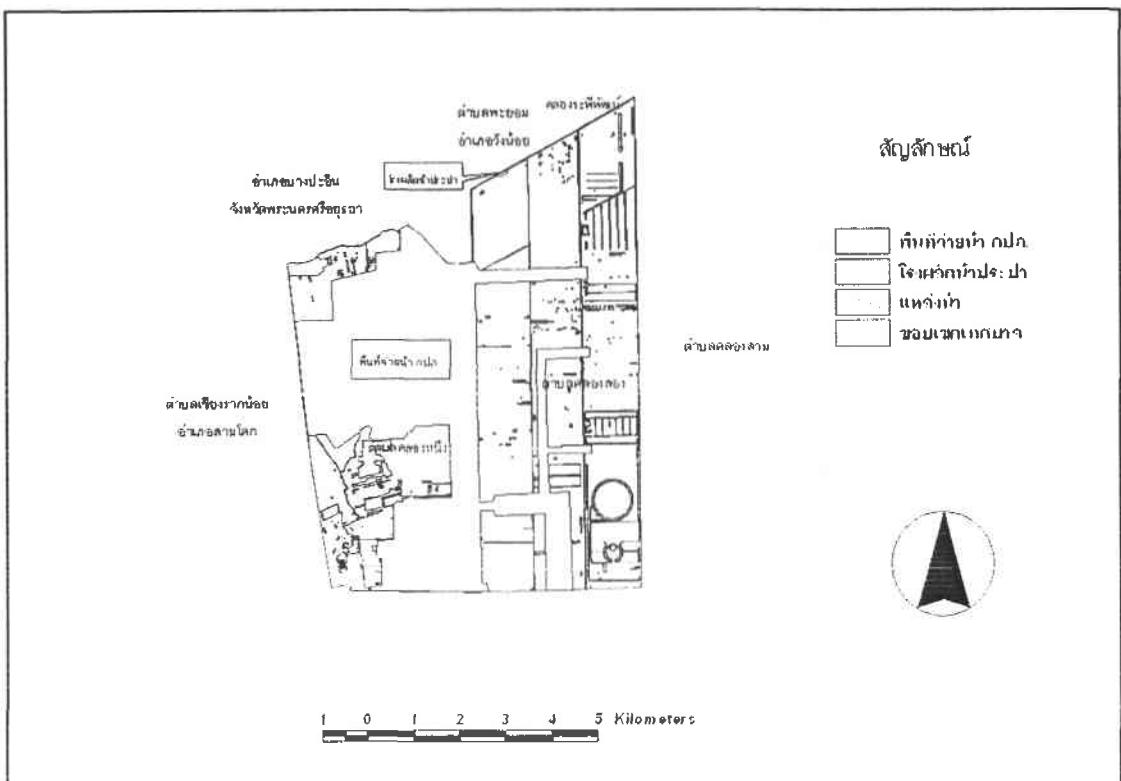

ภาพที่ 4.25 ตำบลพะยอม

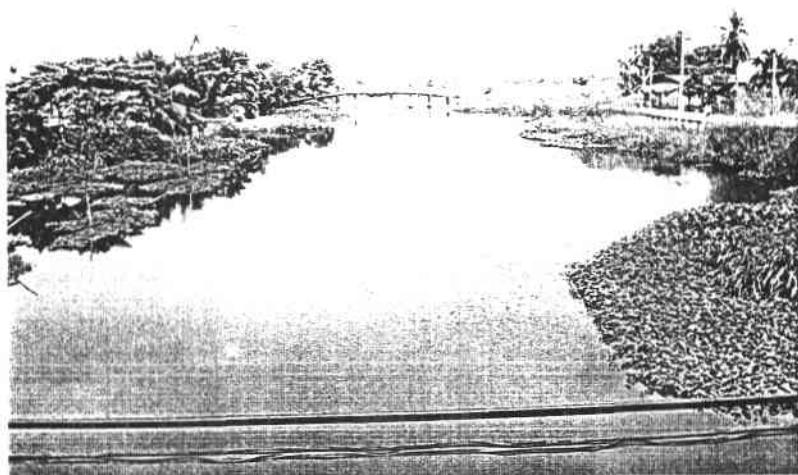

ภาพที่ 4.26 โภภูมิภาค

เมืองเทศบาลเมืองท่าโขลงก่อสร้างระบบผลิตน้ำผิวดิน ที่มีปริมาณและคุณภาพตามมาตรฐาน สามารถจ่ายน้ำบริการประชาชนได้อย่างเพียงพอและทั่วถึง และควรดำเนินการจัดทำผังแนวท่อ โดยแยกส่วนที่เป็นของเทศบาลเมืองท่าโขลง และส่วนที่เป็นของ กปภ. ให้ชัดเจน ไว้ใช้สำหรับดูแลบำรุงรักษาและติดตั้งประปาให้ผู้ใช้น้ำรายใหม่ได้อย่างถูกต้อง

ภาพที่ 4.27 พื้นที่เหมาะสมในการก่อสร้างโรงผลิตน้ำประปา

ภาพที่ 4.28 คลองระพีพัฒน์

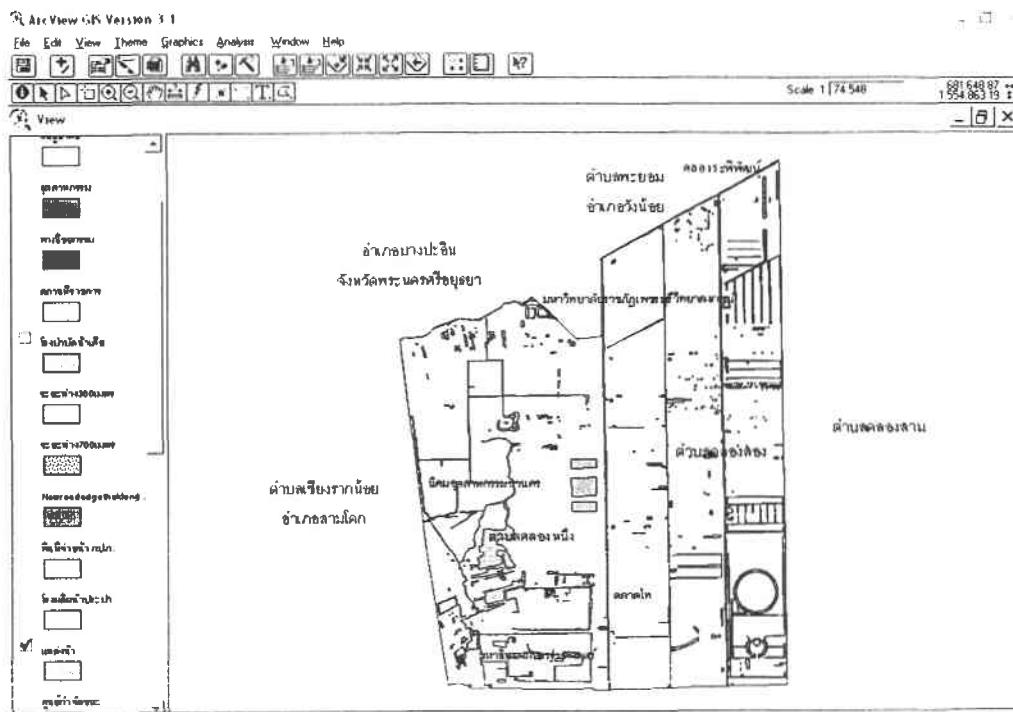
ภาพที่ 4.29 พื้นที่ดินในการก่อสร้างโรงผลิตน้ำประปา

4.2.4 ระบบบำบัดน้ำเสีย

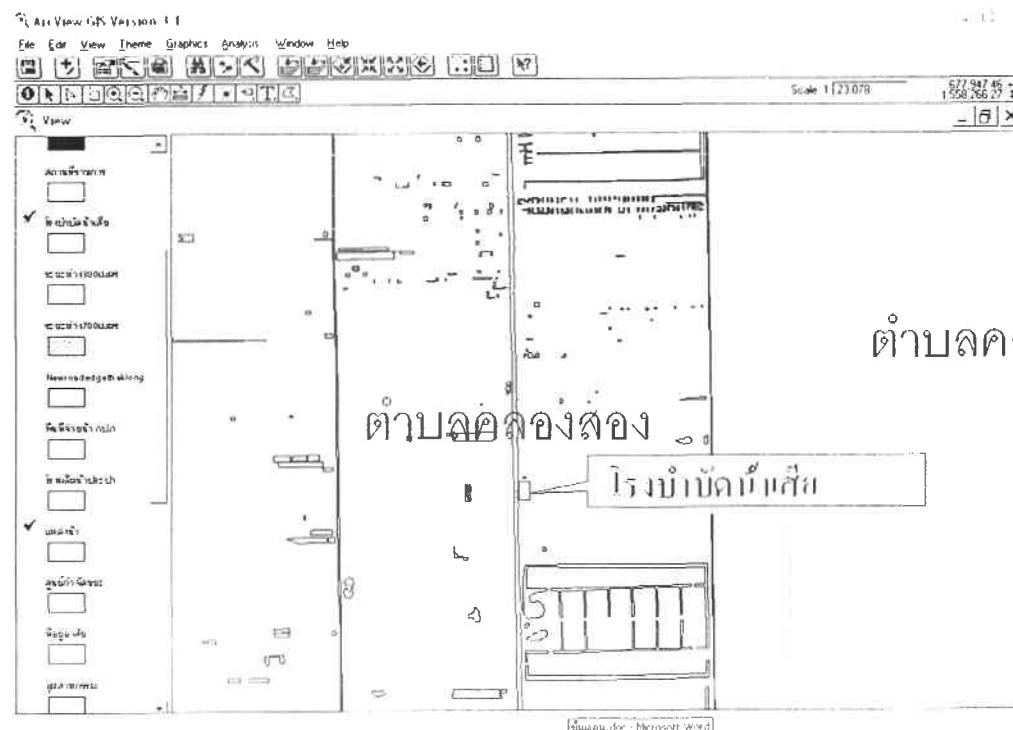
เทศบาลเมืองท่าโขลงมีลักษณะ หน翁 บึง มีการตั้งชุมชนบ้านเรือน โรงงานอุตสาหกรรม โดยมีอัตราการเติบโตและขยายตัวของประชาชนอย่างรวดเร็ว ก่อให้เกิดปัญหาการระบายน้ำทิ้ง จากรูปแบบ และโรงงานอุตสาหกรรมโดยปราศจากการบำบัด ลงสู่แม่น้ำลำคลอง ลาร่างสาหัสและ แลบปล่อยซึมลงดิน ลงไปปนเปื้อนกับน้ำใต้ดิน ทำให้น้ำใต้ดินและน้ำผิวดินสกปรก และมีแนวโน้ม ที่จะทำให้ความรุนแรงขึ้น ซึ่งเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน สร้างความเสียหายต่อการเกษตร การประมง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ระบบนิเวศวิทยาในน้ำ นอกจากนี้ยังก่อให้เกิดความเดือดร้อน ร้าคัญและเป็นที่น่ารังเกียจ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องบ้านน้ำเสียเหล่านี้ เพื่อลดความสกปรกให้ได้ ตามมาตรฐานที่ต้องการ ก่อนปล่อยทิ้งหรือนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป

จากการศึกษาพบว่าเทศบาลเมืองท่าโขลงยังไม่มีระบบบำบัดน้ำเสียรวม เพื่อรักษา น้ำเสียทั้งหมดไปบำบัดให้ได้มาตรฐานน้ำทิ้งก่อนระบายน้ำลงสู่แม่น้ำลำคลอง แต่ในส่วนของนิคม อุตสาหกรรมนวนครและตลาดใหญ่ มีระบบบำบัดน้ำเสียเป็นของตนเอง จึงไม่นำมาพิจารณาในส่วน นี้ การจัดการข้อมูลด้านระบบบำบัดน้ำเสียของเทศบาลเมืองท่าโขลง เริ่มจากการพิจารณาคัดลอก ที่เหมาะสมจะเป็นคลองระบายน้ำให้กับเทศบาลเมืองท่าโขลง โดยเลือกแสดงข้อมูลแหล่งน้ำใน เขตเทศบาลเมืองท่าโขลงขึ้นมา ดังแสดงในภาพที่ 4.30

จากการพิจารณาถึงความเหมาะสมของคลองที่จะเป็นคลองระบายน้ำจากโรงบำบัดน้ำเสียพบว่าคลองสองมีความเหมาะสม จะได้ว่า ตำแหน่งที่ควรเป็นโรงบำบัดน้ำเสียแสดงดังภาพที่ 4.31

ภาพที่ 4.30 แหล่งน้ำในเขตเทศบาลเมืองท่าโขลง

ภาพที่ 4.31 โรงบำบัดน้ำเสีย

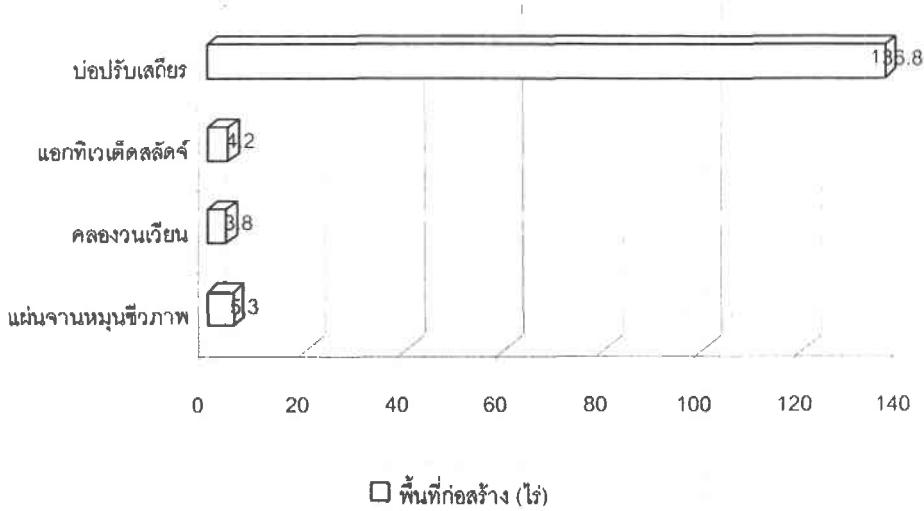
ปริมาณน้ำเสีย ที่ปล่อยทิ้งจากบ้านเรือน อาคาร จะมีค่าประมาณร้อยละ 80 ของปริมาณน้ำใช้ ซึ่งปริมาณความต้องการใช้น้ำประปาทั้งหมดในเขตเทศบาลเมืองท่าโอลังในอนาคต 20 ปี คือปี พ.ศ. 2568 มีค่าเท่ากับ 22,746 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน ดังนั้นระบบบำบัดน้ำเสียควรรองรับปริมาณน้ำเสียได้เท่ากับ $0.80 \times 22,746 = 18,197$ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน โดยระบบบำบัดน้ำเสียแต่ละประเภทจะใช้พื้นที่ในการบำบัดแตกต่างกันไป ดังแสดงในตารางที่ 4.8

จากการวิเคราะห์จะเห็นได้ว่าเทคโนโลยีที่ไม่มีระบบบำบัดน้ำเสีย จึงสามารถสรุปได้ว่าเทคโนโลยีของท่าโอลังยังไม่มีระบบบำบัดน้ำเสียที่ต่ำกว่ามาตรฐาน ซึ่งหากพิจารณาถึงการเลือกที่ตั้งโรงงานบำบัดน้ำเสียให้ประหยัดค่าลงทุนก่อสร้าง สามารถทำได้โดยพิจารณาสถานที่ก่อสร้างให้อ่ายุ่งไกลแล่งกำเนิดน้ำเสีย พร้อมกับจัดสร้างทางเข้าสู่พื้นที่โดยประชาชนไม่ได้รับความเดือดร้อน หรือได้รับความเดือดร้อนน้อยที่สุด ซึ่งระบบบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสมสมควรพิจารณาจากปัจจัยหลายประการด้วยกัน เช่น พื้นที่ก่อสร้าง ราคาก่อสร้าง ประสิทธิภาพในการบำบัด เป็นต้น โดยพื้นที่เหมาะสมในการก่อสร้างโรงงานบำบัดน้ำเสีย แสดงในภาพที่ 4.33

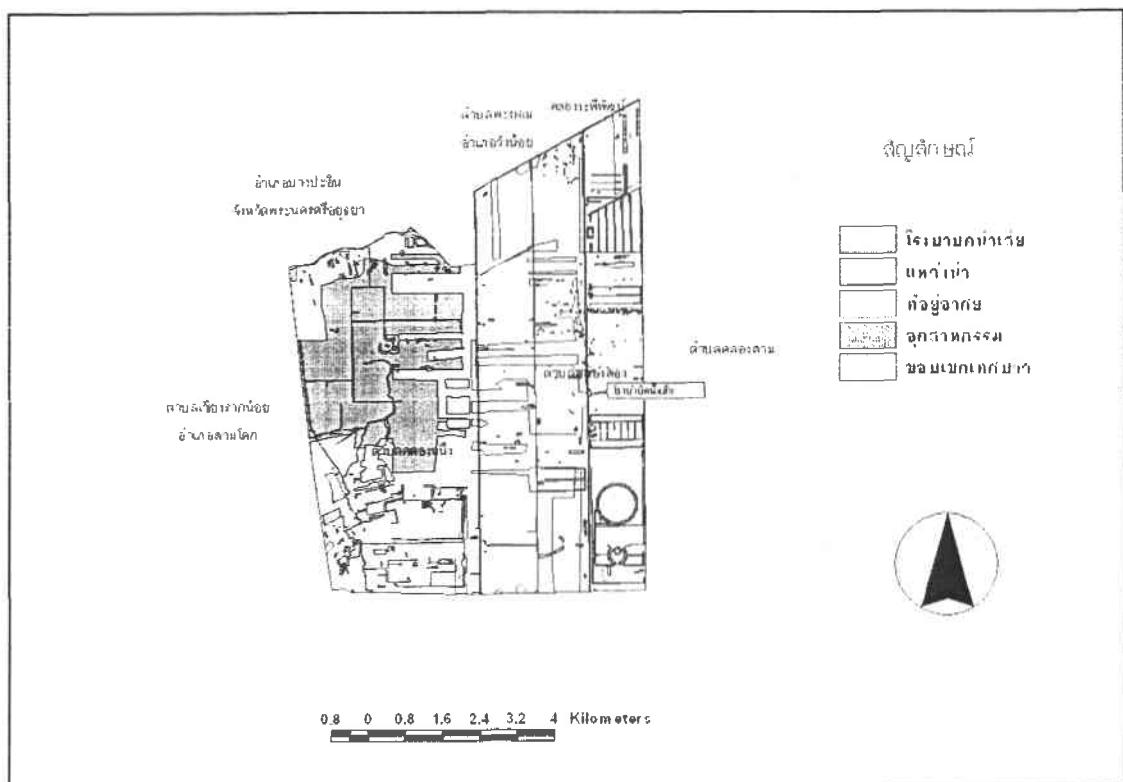
ตารางที่ 4.8 พื้นที่ก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียในแต่ละประเภท

ประเภทของระบบบำบัดน้ำเสีย	พื้นที่ก่อสร้าง (ไร่)
ระบบบำบัดน้ำเสียแบบบ่อปรับเสถียร (Stabilization Pond)	136.8
ระบบบำบัดน้ำเสียแบบแอกทิวีตัดสลัดเจ็ต (Activated Sludge Process)	4.2
ระบบบำบัดน้ำเสียแบบคลองวนเวียน (Oxidation Ditch)	3.8
ระบบแผ่นจานหมุนชีวภาพ (Rotating Biological Contactor)	5.3

ที่มา : คำนวณจากการศึกษาข้อมูลเพื่อการวางแผนและจัดทำผังเมืองรวม: ศึกษาเฉพาะกรณีในเขตชุมชน稼าอสามพวน และอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม, 2544

ภาพที่ 4.32 พื้นที่ก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียในแต่ละประเภท

ภาพที่ 4.33 พื้นที่เหมาะสมในการก่อสร้างโรงงานบำบัดน้ำเสีย

4.2.5 ระบบกำจัดขยะมูลฝอย

ปัจจุบันเทศบาลเมืองท่าโขลง มีรถเก็บขยะมูลฝอยทั้งสิ้นจำนวน 14 คัน เก็บขยะ 1 เที่ยวต่อวัน โดยมีอัตราค่าธรรมเนียมที่จัดเก็บ 40 บาทต่อครัวเรือน ปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้น เฉลี่ยวันละ 160 ตัน การจัดการขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นได้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

- 1) ขยะมูลฝอยจากอาคารบ้านเรือน กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมเป็นผู้ให้บริการเก็บ ขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นซึ่งมีประมาณ 60-70 ตัน/วัน
- 2) ขยะมูลฝอยจากโรงงานคุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ทางบริษัทนวนครเป็นผู้ดำเนินการเก็บรวบรวมและกำจัดขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้น ซึ่งมีประมาณ 40-50 ตัน/วัน
- 3) ขยะมูลฝอยจากตลาดไท ทางบริษัทเอกโครเป็นผู้ดำเนินการเก็บรวบรวมและกำจัด ขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นประมาณ 30-35 ตัน/วัน

เทศบาลเมืองท่าโขลงไม่มีพื้นที่กำจัดขยะมูลฝอยของตนเอง โดยนำขยะมูลฝอยที่เก็บขึ้น ไปกำจัดยังสถานที่ทึ้งและกำจัดขยะมูลฝอยรวมของเทศบาลเมืองปทุมธานี ซึ่งอยู่ที่อำเภอลาดหลุมแก้วห่างจากเทศบาลเมืองท่าโขลงประมาณ 35 กิโลเมตร

<p>การที่ไม่มีสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยเป็นของตนเอง ดำเนินการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า โดยการนำขยะมูลฝอยไปกำจัดยังพื้นที่อื่น สภาพการจัดการจึงยังไม่ถูกสุขาภิบาล ไม่ปัญหาเรื่องกลิ่น น้ำขยะมูลฝอย ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมโดยรวม เป็นเหตุให้เกิดความรำคาญและปัญหาด้านสุขภาพอนามัย</p>	<p>การกำจัดขยะมูลฝอยจึงเป็นการดำเนินการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า ทำการนำขยะมูลฝอยไปกำจัดยังพื้นที่อื่น สภาพการจัดการจึงทำให้เกิดการร้องเรียนจาก주민ใกล้เคียง ปัญหาที่เกิดขึ้นควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน</p>
---	---

ในการวางแผนก่อสร้างศูนย์กำจัดขยะเพื่อรับปริมาณขยะในอนาคต 20 ปี จะเป็นจะต้องพิจารณาถึงประชากรจรที่เข้ามาในพื้นที่เทศบาลเมืองท่าโขลงในแต่ละวันด้วย โดยจำนวนประชากรในเขตเทศบาลปี พ.ศ. 2568 มีค่าเท่ากับ 306,497 คน ดังนั้นจำนวนประชากรทั้งหมดในเขตเทศบาลเมืองท่าโขลงในปี พ.ศ. 2568 มีค่าเท่ากับ 420,228 คน

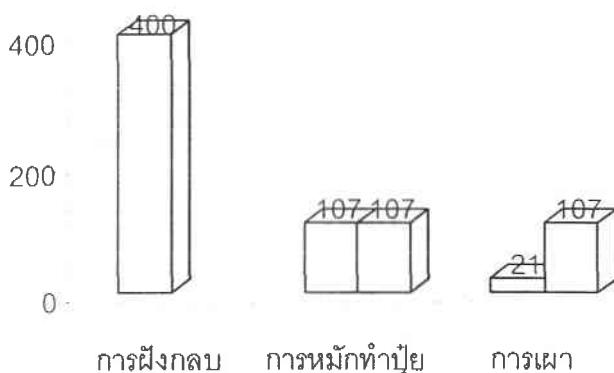
จากข้อมูลอัตราการเกิดมูลฝอยเฉลี่ยในแต่ละวันของเขตเทศบาลที่มีจำนวนประชากรมากกว่า 50,000 คน มีค่าเท่ากับ 0.762 กก./คน/วัน ดังนั้นศูนย์กำจัดขยะจะต้องสามารถรับ

ปริมาณขยะที่เกิดขึ้นในเขตเทศบาลจำนวน $420,228 \times 0.762 = 320214$ กก./วัน หรือมีค่าประมาณ 320 ตัน/วัน

ตารางที่ 4.9 พื้นที่ก่อสร้างศูนย์กำจัดขยะในแต่ละประเภท

วิธีกำจัด	พื้นที่ใช้งาน (ไร่)	พื้นที่ใช้ฝังกลบเพิ่มเติม
การฝังกลบ	400	-
การหมักทำปุ๋ย	107	107
การเผา	21	107

ที่มา: คำนวณจากการศึกษาข้อมูลเพื่อการวางแผนและจัดทำผังเมืองรวม: ศึกษาเฉพาะกรณีในเขตชุมชนอำเภอสามพวน และอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม, 2544

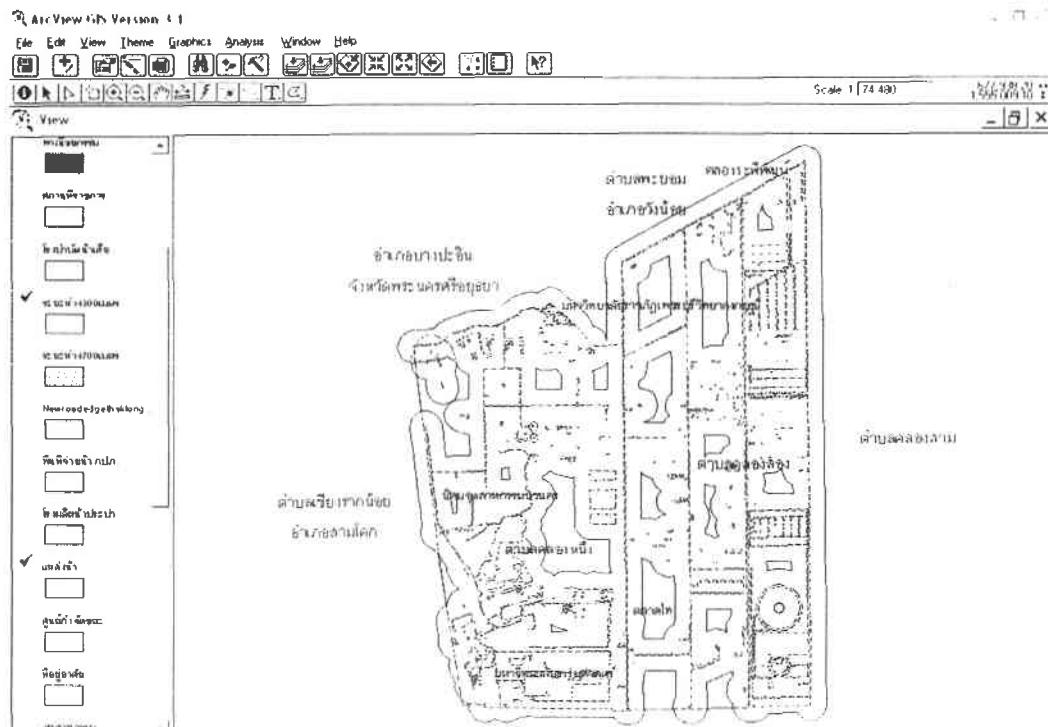
พื้นที่ใช้งาน (ไร่) พื้นที่ใช้ฝังกลบเพิ่มเติม (ไร่)

ภาพที่ 4.34 พื้นที่ก่อสร้างศูนย์กำจัดขยะในแต่ละประเภท

ในการเปรียบเทียบระบบกำจัดขยะมูลฝอยแบบต่างๆ จะพบว่าวิธีการกำจัดขยะมูลฝอยแบบหมักขยะมูลฝอยทำปุ๋ยและแบบการเผาในเตาเผา จะมีขยะมูลฝอยบางประเภทไม่สามารถกำจัดได้หมด ตัวอย่างเช่น วิธีหมักทำปุ๋ย ขยะมูลฝอยประเภทขาดแก้ว พลาสติก จะไม่สามารถ

กำจัดได้ สำหรับระบบเตาเผา เศรษฐสุดประนางที่ก่อสร้างไม่สามารถกำจัดได้ นอกจากนี้หากความชื้นของขยะมูลฝอยมีสูงเกินไป ประสิทธิภาพการกำจัดขยะมูลฝอยด้วยวิธีการเผาจะต่ำลง สำหรับการกำจัดขยะมูลฝอยแบบฝังกลบนั้น อาจจะมีปัญหาเรื่องขนาดของพื้นที่ดินเข้ามา เกี่ยวข้อง ดังนั้นหากได้มีการพิจารณาเลือกใช้ระบบกำจัดขยะมูลฝอยแบบผสมผสานเข้ามาใช้งาน ก็ควรคือ ขยะมูลฝอยที่สามารถนำไปทำปุ๋ยหมักได้ ก็ควรนำไปกำจัดโดยวิธีทำปุ๋ยหมัก ขยะมูลฝอยที่นำกลับมาใช้ได้ใหม่ เช่น ขวดพลาสติก แก้ว กระดาษ กระป่อง อลูมิเนียมก็ควรนำกลับมาใช้ เพื่อที่จะได้ลดพื้นที่ในการกำจัด และจะทำให้มีรายได้เพิ่มขึ้น ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพิจารณา จัดเก็บค่าธรรมเนียมได้อีกด้วย

การจัดการข้อมูลด้านระบบกำจัดขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองท่าโอลิ่ง เริ่มจากการ พิจารณาถึงข้อจำกัดสำคัญของพื้นที่ก่อสร้าง 2 ข้อ นั่นคือ ศูนย์กำจัดขยะต้องอยู่ห่างจากแหล่งน้ำ เป็นระยะทางไม่น้อยกว่า 300 เมตร ซึ่งสามารถใช้คำสั่ง Buffer ในโปรแกรม ArcView GIS ช่วยใน การหาพื้นที่ดังกล่าวได้ ดังแสดงในภาพที่ 4.35

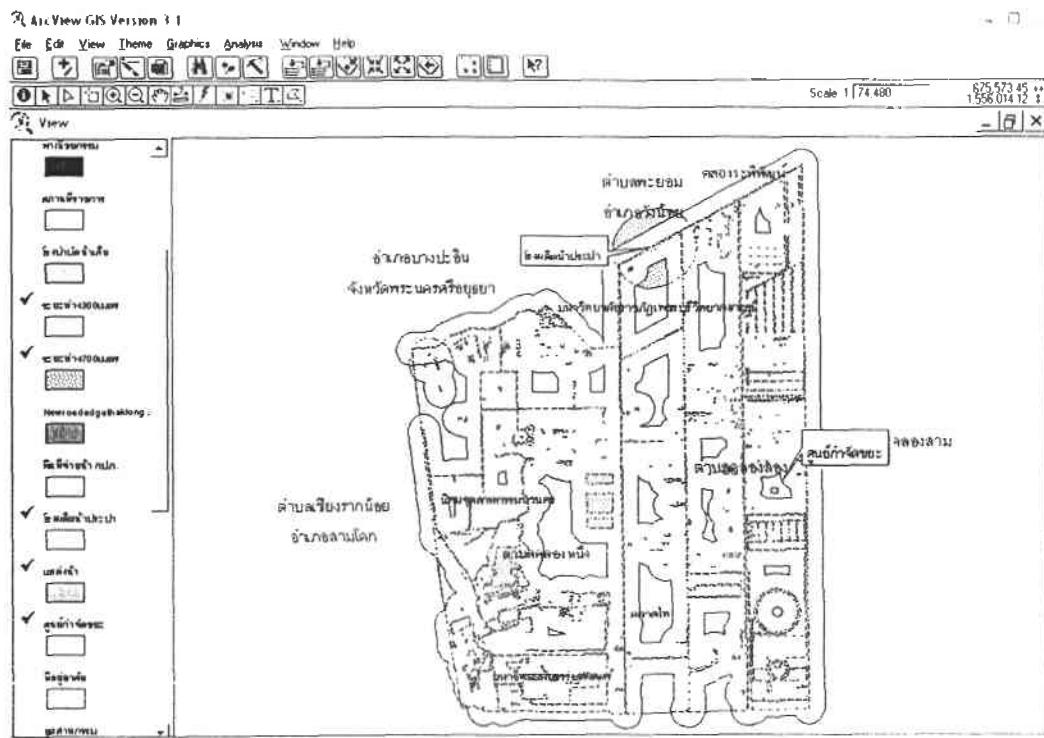
ภาพที่ 4.35 บริเวณที่ห่างจากแหล่งน้ำ 300 เมตร

ในส่วนของข้อจำกัดอีก 1 ข้อ นั้นคือ ศูนย์กำจัดขยะต้องอยู่ห่างจากโรงผลิตน้ำประปาเป็นระยะทางไม่น้อยกว่า 700 เมตร ซึ่งสามารถใช้คำสั่ง Buffer ในโปรแกรม ArcView GIS ช่วยในการหาพื้นที่ดังกล่าวได้ ดังแสดงในภาพที่ 4.36

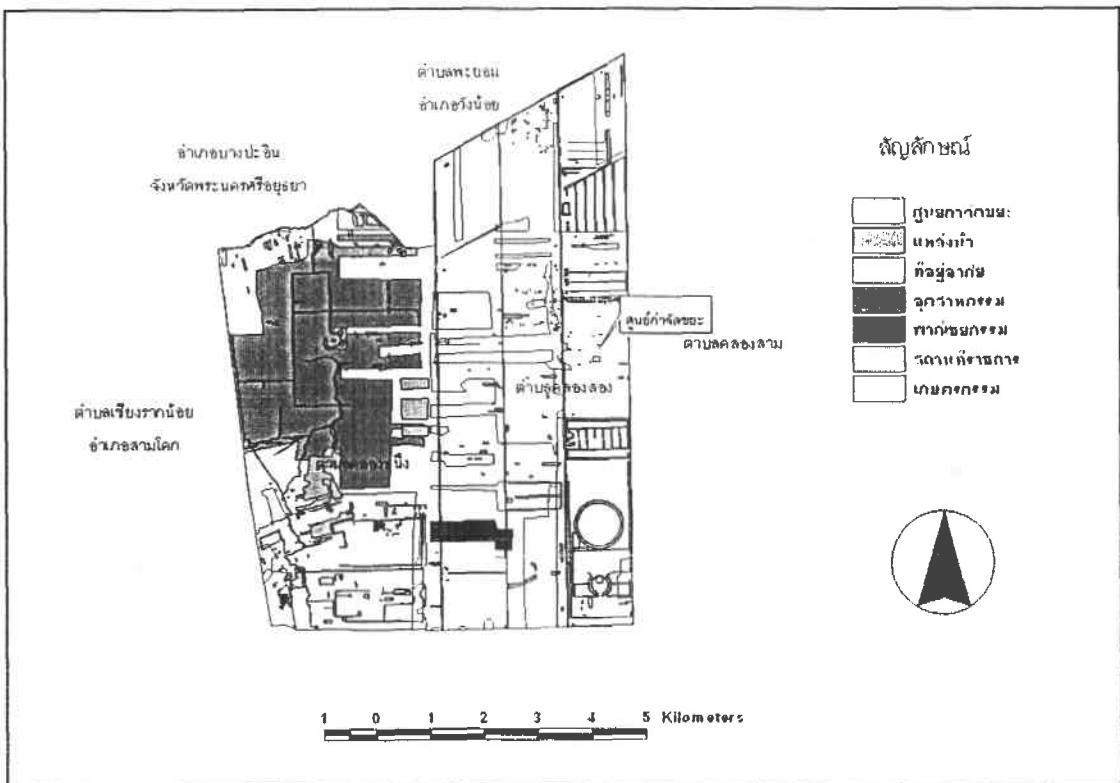
ภาพที่ 4.36 บริเวณที่ห่างจากโรงผลิตน้ำประปา 700 เมตร

เมื่อนำข้อจำกัดทั้ง 2 ข้อในการหาที่ตั้งศูนย์กำจัดขยะมาพิจารณาร่วมกัน รวมทั้งคำนึงถึงการอยู่ใกล้ๆ ใจกลางพื้นที่ให้มากที่สุด เพื่อความเหมาะสมในด้านการขนส่ง จึงสามารถหาตำแหน่งของศูนย์กำจัดขยะได้ดังภาพที่ 4.37

ภาพที่ 4.37 ศูนย์กำจัดขยะ

โดยการจัดให้มีศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยขึ้นในเขตเทศบาลเมืองท่าขี้ลงมีแนวปลูกต้นไม้เพื่อเป็นการป้องกันผลกระทบด้านทัศนียภาพ และผลกระทบด้านกลิ่น มีการจัดการขยะมูลฝอยอย่างเป็นระบบ โดยสถานที่เหมาะสมในการก่อสร้างศูนย์กำจัดขยะให้เป็นไปตามข้อกำหนดดังๆ แสดงในภาพที่ 4.38

ภาพที่ 4.38 พื้นที่เหมาะสมในการก่อสร้างศูนย์กำจัดขยะ

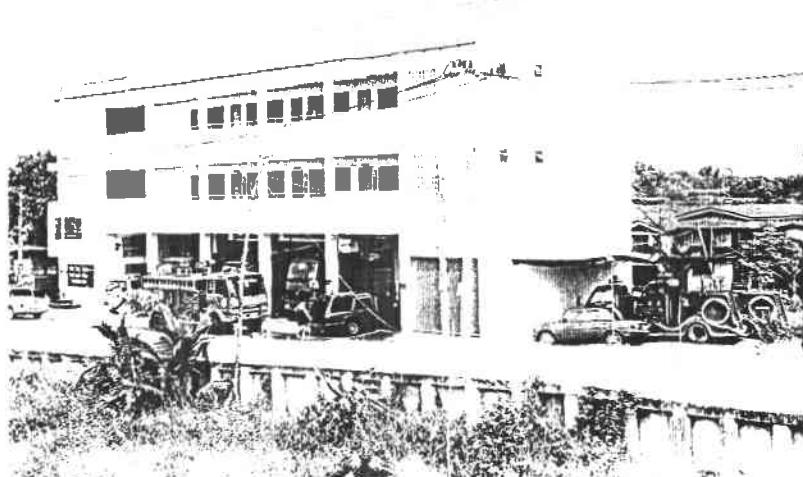

ภาพที่ 4.39 พื้นที่ดินในการก่อสร้างศูนย์กำจัดขยะ

4.2.6 ระบบป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

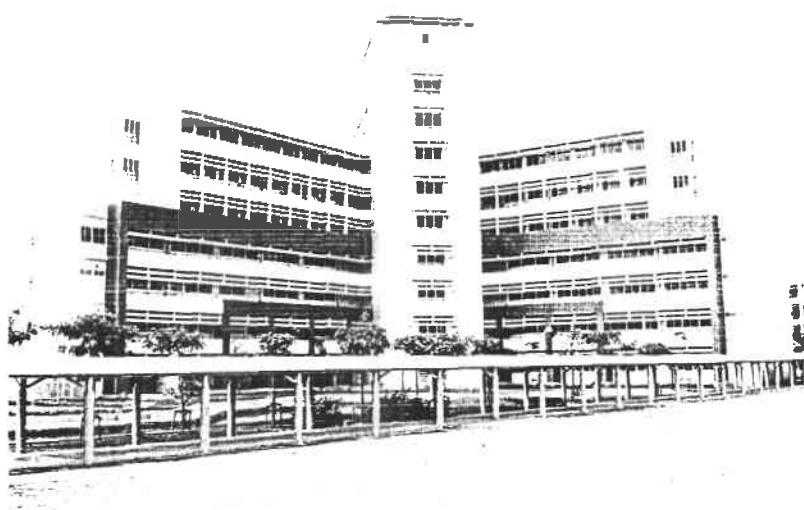
สาธารณภัย ได้แก่ การป้องกันและบรรเทาภัยจากอุทกภัย วาตภัย และโคลนถล่ม ภัยจากอัคคีภัย ภัยจากแผ่นดินไหวและอาคารถล่ม ภัยแล้ง ภัยจากไฟป่า ภัยจากอากาศหนาว ภัยจากสารเคมีและวัตถุอันตราย ภัยจากการคมนาคมขนส่ง ภัยจากโรคระบาดส์ตัวร์และภัยจากโรคแมลงศัตรูพืชระบาด ในที่นี้จะพิจารณาถึงเฉพาะในส่วนของภัยจากอัคคีภัยเท่านั้น

จะเห็นได้ว่าเทศบาลเมืองท่าโขลงได้มีการขยายตัวของที่อยู่อาศัย ร้านค้า โรงงาน อุตสาหกรรมมากกว่าในอดีตเป็นจำนวนมาก และมีการสร้างใกล้ชิดกัน หากเกิดเพลิงไหม้ขึ้นแล้ว อาจทำให้ลูกค้าและผู้คนเข้ามาช่วยเหลือได้ยากมาก จึงเป็นการทำลายทรัพย์สินของเอกชนและรัฐบาลให้เกิดความเสียหายได้อย่างมาก โดยมูลเหตุที่จะทำให้เกิดเพลิงไหม้ ได้แก่ ความประมาทเลินเล่อ การลอบวางเพลิง และอุบัติเหตุ พื้นที่เสี่ยงภัยเพลิงไหม้ในเขตเทศบาลเมืองท่าโขลง ได้แก่ นิคมอุตสาหกรรมนวนคร อาคารสูง เช่น ตึกเรียนในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และพื้นที่ชุมชนหนาแน่น เช่น ตลาดใหญ่ ซึ่งทางเทศบาลเมืองท่าโขลงมีศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเป็นของตนเอง ดังแสดงในภาพที่ 4.40

ภาพที่ 4.40 ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

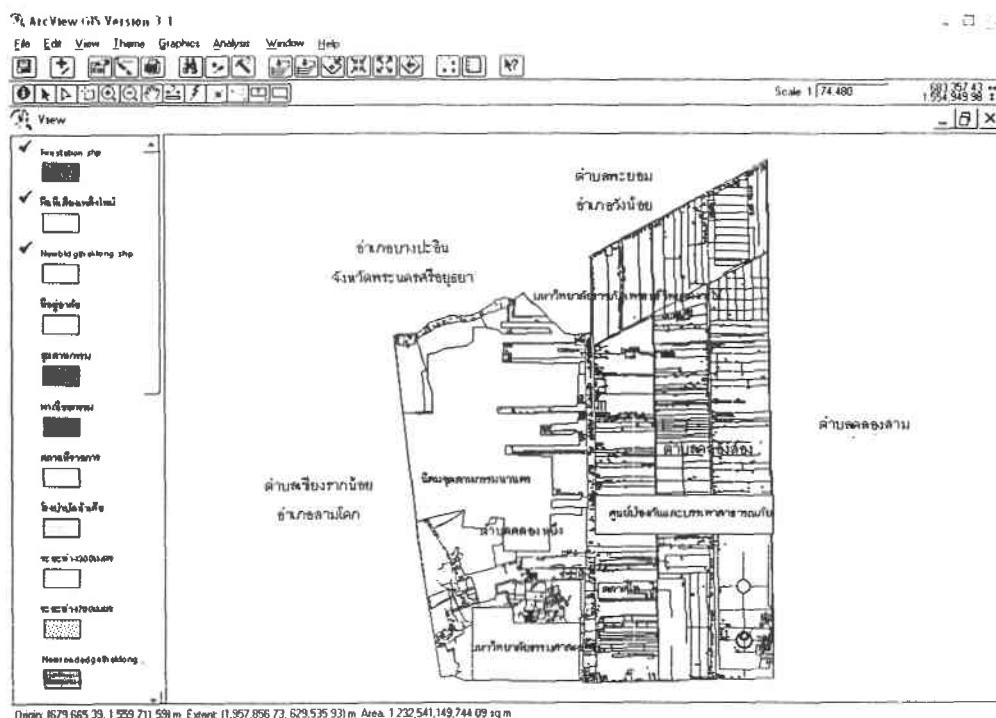
ปัจจุบันเทศบาลเมืองท่าโขลง มีรัฐยนต์ดับเพลิงขนาดบรรจุ 4,000 ลิตร 2 คัน ขนาดบรรจุ 6,000 ลิตร 1 คัน รถยกเติบรถทุกน้ำหนักยกประส่งค์ขนาด 12,000 ลิตร 3 คัน และรถอน้ำความสูง 18 เมตร 1 คัน สามารถบริการได้ครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมดของเขตเทศบาลเมืองท่าโขลง รวมทั้งให้ความช่วยเหลือในเขต 3-4 จังหวัดใกล้เคียง หากมีการร้องขอ มีการอบรมให้ความรู้ด้านอัคคีภัย และซ้อมอพยพหนีไฟให้กับพื้นที่เสี่ยงเพลิงใหม่ในเขตเทศบาลเมืองท่าโขลง เช่น บริษัททุกแห่งใน นิคมอุตสาหกรรมนานนคร โรงพยาบาลธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พิพิธภัณฑ์ วิทยาศาสตร์ ซึ่งการอบรมนี้ต้องมีการจัดขึ้นอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

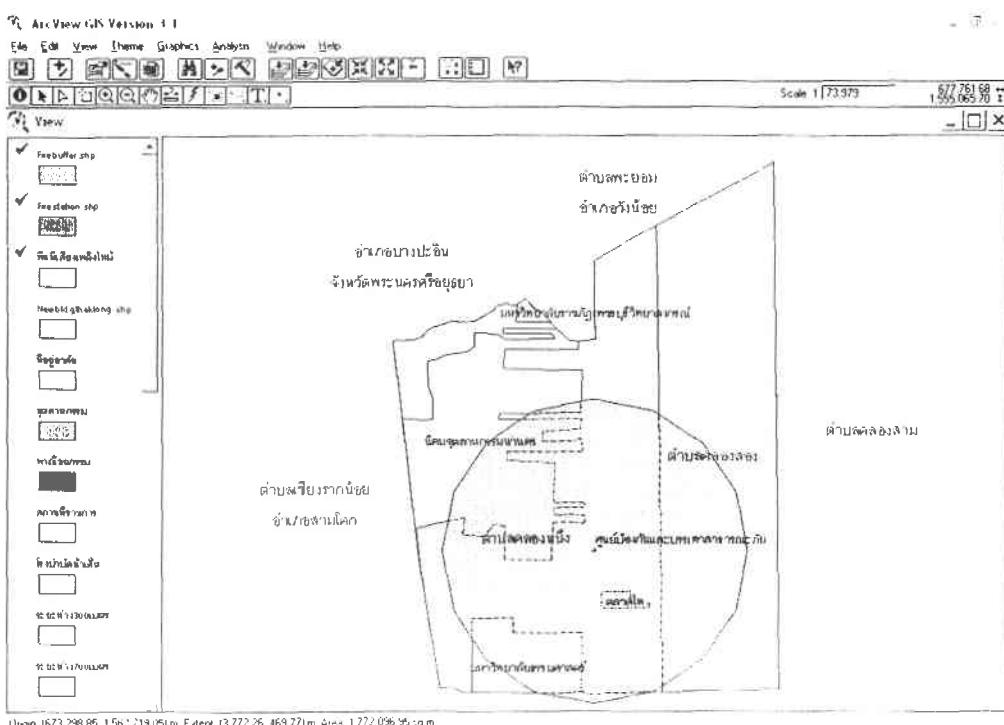
ภาพที่ 4.41 อาคารสูงในเทศบาลเมืองท่าโขลง

การจัดการข้อมูลด้านระบบป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลเมืองท่าโขลง เริ่มจากการแสดงถึงพื้นที่เสี่ยงเพลิงใหม่ในเขตเทศบาลเมืองท่าโขลง พร้อมกับแสดงตำแหน่งของศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ดังแสดงในภาพที่ 4.42

จากนั้นวิเคราะห์ด้านการกำหนดขอบเขตบริการของศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้มีรัศมี 3 กิโลเมตร(กรมการผังเมือง) ซึ่งสามารถใช้คำสั่ง Buffer ในโปรแกรม ArcView GIS ช่วยในการหาพื้นที่ดังกล่าวได้ ดังแสดงในภาพที่ 4.43

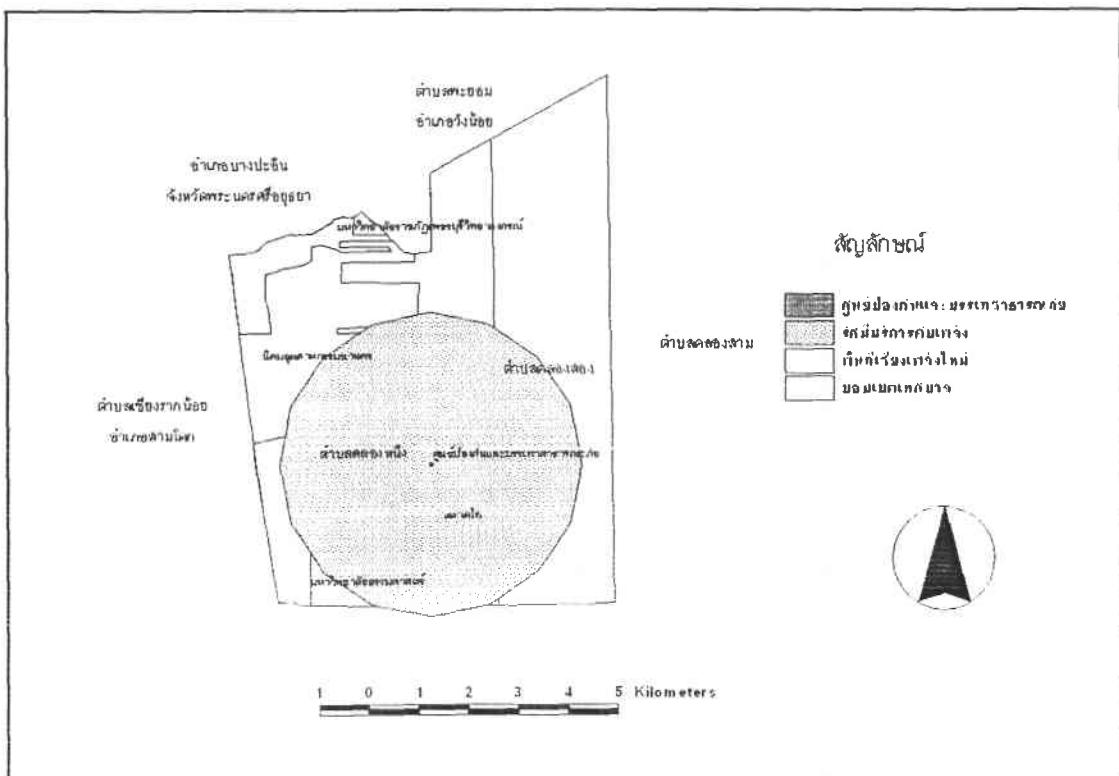

ภาพที่ 4.42 ศูนย์ฯและพื้นที่เสี่ยงเพลิงใหม่

ภาพที่ 4.43 กราฟพื้นที่การให้บริการของศูนย์ฯป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

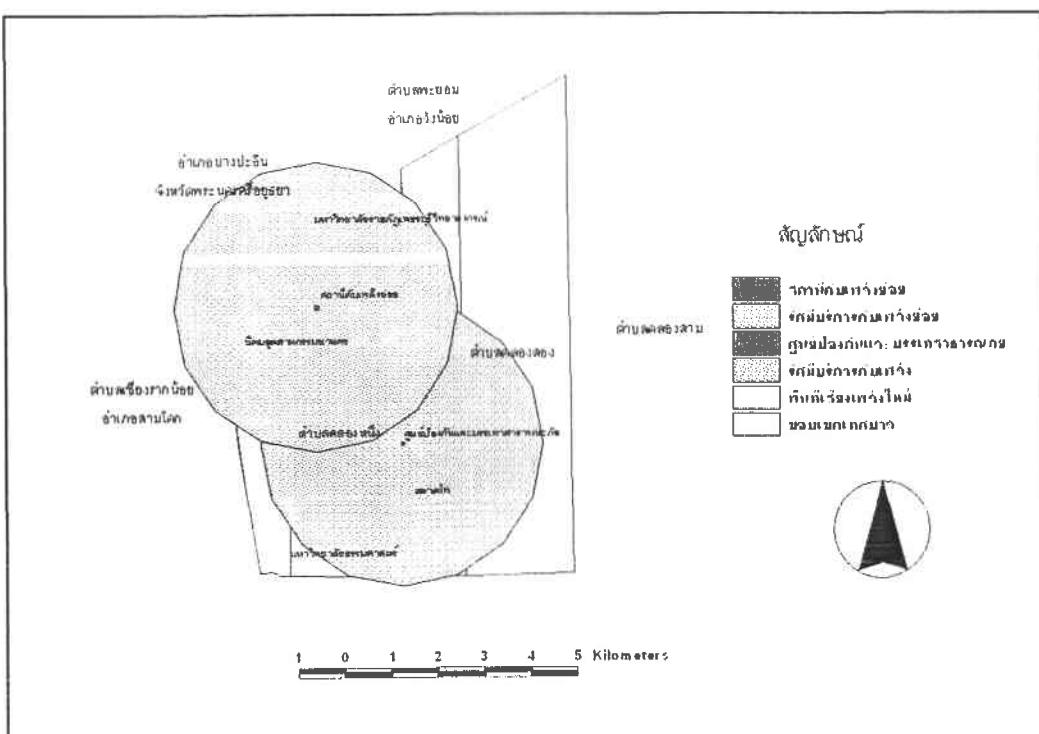
จากการวิเคราะห์พบว่าพื้นที่ที่อยู่ในเขตให้บริการมีจำนวน 28 ตารางกิโลเมตร หรือคิดเป็นร้อยละ 44 และในส่วนที่เป็นพื้นที่นอกเขตการให้บริการจำนวน 35 ตารางกิโลเมตร หรือคิดเป็นร้อยละ 56 ของพื้นที่ทั้งหมด

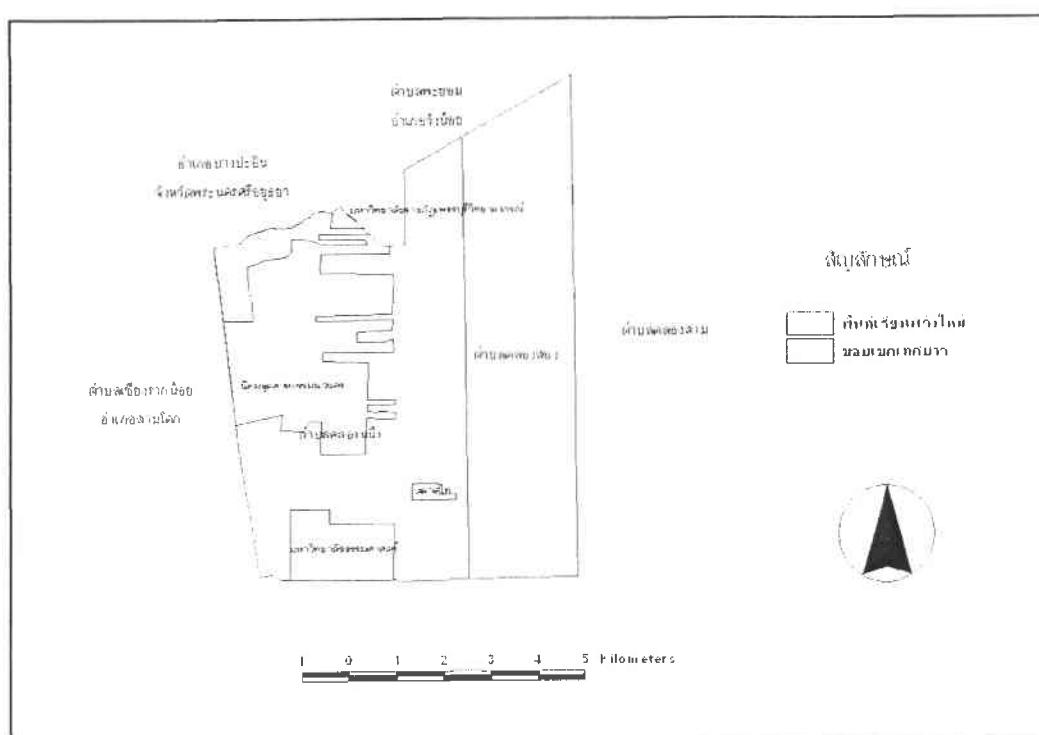
ภาพที่ 4.44 รัศมีการให้บริการของศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

จากภาพที่ 4.44 จะเห็นได้ว่ารัศมีให้บริการของศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยไม่สามารถครอบคลุมพื้นที่เทศบาลเมืองท่าโขลงได้ทั้งหมด โดยเฉพาะนิคมอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ซึ่งถือเป็นพื้นที่เสี่ยงเพลิงใหม่ และมีโรงงานตั้งอยู่ภายนอกในจำนวนมากมาก ประกอบกับในช่วงเวลาเร่งด่วนเข้าและเย็น สภาพการจราจรในบริเวณทางเข้าออกของนิคมอุตสาหกรรมนานครจะติดขัดมาก ซึ่งหากเกิดเหตุเพลิงใหม่ในช่วงเวลาดังกล่าว อาจทำให้การเดินทางของรถดับเพลิงไปถึงสถานที่เกิดเพลิงใหม่ได้ช้า และอาจทำให้เพลิงลุกไหม้เกินกว่าจะควบคุมได้

ดังนั้นความมีสตานีดับเพลิงย่อยภายนอกในพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมนานคร เพื่อเป็นการลดความเสี่ยงหากเกิดเพลิงใหม่ในช่วงที่มีการจราจรติดขัด ดังแสดงในภาพที่ 4.45

ภาพที่ 4.45 สถานีดับเพลิงบ่ออย

ภาพที่ 4.46 พื้นที่เสี่ยงเพลิงไหม้

4.3 การวิเคราะห์ความพร้อมในการเป็นเมืองที่น่าอยู่และยั่งยืน

ข้อกำหนดที่สำคัญในการเป็นเมืองที่น่าอยู่และยั่งยืนซึ่งตรงกับการศึกษาในครั้งนี้
ประกอบด้วยข้อกำหนดต่างๆดังนี้

- 1) เป็นเมืองที่มีระเบียบด้วยการวางแผนเมืองที่มีข้อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างชัดเจน จากการวิเคราะห์พบร่วมกับสถาบันวิจัยและประเมินผล ให้สามารถจัดทำผังการใช้ประโยชน์ที่ดินได้อย่างชัดเจน และได้มีการคาดคะเนถึงการใช้ประโยชน์ที่ดินในอนาคตด้วย เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนงานด้านต่างๆ
- 2) มีการวางแผนและจัดบริการโครงสร้างพื้นฐานได้ทันต่อความต้องการของประชาชน จากการวิเคราะห์พบว่าเทศบาลเมืองท่าโขลงมีการวางแผนและให้บริการโครงสร้างพื้นฐานแก่ประชาชนได้ไม่เพียงพอต่อความต้องการ และยังไม่ได้มาตรฐานของเกณฑ์ผังเมือง ดังนั้นในส่วนของโครงสร้างพื้นฐานจะต้องมีการวางแผนปรับปรุงเพื่อให้รองรับต่อความต้องการของประชาชน
- 3) มีการคุ้มครองชนกลุ่มน้อยที่สำคัญ จากการวิเคราะห์พบว่าเทศบาลเมืองท่าโขลงมีระบบคุ้มครองชนกลุ่มน้อยที่สำคัญแต่เพียงบางส่วนทางการจราจร คือ ถนนพหลโยธิน ซึ่งทำหน้าที่เป็นถนนสายหลัก แต่ถนนที่มีปัญหาการจราจรติดขัด คือ ถนนบริเวณทางเข้าตลาดใหญ่ และถนนบริเวณทางเข้านิคมอุตสาหกรรมนวนคร เนื่องจากมีการจราจรที่หนาแน่น และคนเดินถนนตลอดเวลา ดังนั้นในส่วนของระบบคุ้มครองชนกลุ่มน้อยจะต้องมีการวางแผนเพื่อให้มีการคุ้มครองที่สำคัญมากขึ้น
- 4) มีระบบบำบัดน้ำเสีย กำจัดขยะอย่างเหมาะสม จากการวิเคราะห์พบว่าเทศบาลเมืองท่าโขลงยังไม่มีทั้งระบบบำบัดน้ำเสีย และระบบกำจัดขยะเป็นของตนเอง ดังนั้นจะต้องมีการวางแผนก่อสร้างโรงบำบัดน้ำเสีย และศูนย์กำจัดขยะของเทศบาลเมืองท่าโขลงขึ้นมา เพื่อให้บริการแก่ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองท่าโขลงได้อย่างเหมาะสม